

Cifra ediției

387

Numărul producătorilor români de carne, pește și lactate care au interdicție la exportul pe piața comunitară, până în anul 2009. Ei au fost considerați necorespunzători de către Comisia Europeană.

Euro-mituri

pagina 12

Se va modifica radical viața românilor odată cu aderarea? Pentru unii, momentul aderării este reprezentat de un adevărat cutremur social, economic și cultural. Cât de reală este această teamă, încercăm să explicăm noi.

Anul 1 • Nr. 4

12 pagini

16-29 noiembrie

2006

Tiraj:

100.000 exemplare

Publicație bilunară

editată de

Ministerul Integrării

Europene

Se distribuie gratuit

euROpeanul

Europa pe înțelesul tău

BLOC NOTES

Nou șef al Delegației Comisiei Europene în România

Cu o îndelungată experiență în diplomatie, Donato Chiarini va fi pentru prima dată reprezentant al Comisiei într-un stat membru. A lucrat în Niger, Congo, Burundi, Mauritius, Reunion, Seychelles, insulele Comore, Liban, Maroc, Kenia, Djibuti, Somalia, Iugoslavia. Din 2005, Chiarini a lucrat în cadrul Directoratului General pentru Extindere din Bruxelles. Donato Chiarini și-a început activitatea la Delegația Comisiei Europene din România la 1 noiembrie 2006.

Exces de forță de muncă calificată

Lipsa de forță de muncă calificată nu este o problemă a Europei. Angajatorii din Uniunea Europeană au cea mai largă plajă de alegere din lume în ceea ce privește lucrătorii calificați, arată un raport Manpower, citat de „eu-ro newsletter”. Pe de altă parte, excesul de lucrători calificați indică o lipsă la capitolul forță de muncă necalificată. În timp ce jumătate din angajatorii americani au avut în această perioadă probleme în a recruta forța de muncă calificată de care aveau nevoie, numai o șesime din companiile Uniunii Europene au fost în această situație. Deși echilibrul dintre cererea și oferta de forță de muncă este mai bun în Europa decât în regiunea Asia-Pacific, șomajul din Uniunea Europeană (7,8% în septembrie) se datorează diferenței mari dintre oferta excesivă și cererea de forță de muncă calificată.

15 reprezentanți ai autorității publice locale în Comitetul Regional al UE

Începând cu 1 ianuarie 2007, 15 reprezentanți ai autorității publice locale – președinți ai Consiliilor Județene din 6 județe ale țării și primari din 9 orașe, inclusiv municipiul București – vor participa activ la lucrările Comitetului Regiunilor din cadrul Uniunii Europene. Ei vor promova interesul național al României și al comunităților locale în cadrul acestui organism european. Cei nominalizați au participat, începând cu toamna anului 2005, în calitate de observatori la reuniunile Comitetului Regiunilor. (MAI)

Restricții la imbarcarea în avioanele UE

Începând cu 6 noiembrie, au intrat în vigoare restricții legate de bagajele de mână ale pasagerilor pe zborurile din Uniunea Europeană. Ele sunt legate în special de cantitățile de lichide, geluri și paste care le sunt permise călătorilor în bagajul de mână. Indiferent că este vorba despre apă, parfum, deodorant sau pastă de dinți, călătorii nu vor putea să ia cu ei în avion decât flacoane sau sticle cu un conținut mai mic de 100ml. Recipientele vor fi transportate în pungi de plastic transparente, iar cantitatea lor totală va trebui să nu depășească un litru. Singurele excepții sunt legate de biberonele copiilor sau medicamentele și alimentele lichide ale persoanelor bolnave, care pot fi permise la bord în cantități mai mari.

Comisar român pentru Europa

Foto: europa.eu

Acceptul președintelui Comisiei Europene și audierea de către Parlamentul European sunt probele cărora un viitor comisar european trebuie să le facă față. Secretarul de stat Leonard Orban a trecut-o cu succes pe prima. Urmează cea de a doua.

Ioana Speteanu

Leonard Orban, propunerea României pentru postul de comisar european, are în spate ani de experiență și o evoluție profesională firească. A luat contact cu problematica europeană în anul 1993, ocupând postul de consilier parlamentar pentru Afaceri Europene și Internaționale în cadrul Camerei Deputaților. În mai 2001 se ală-

tură, ca negociator șef adjunct, echipei de profesioniști care a reprezentat interesele României în procesul laborios al negocierilor de aderare la Uniunea Europeană, implicându-se totodată în eforturile țării de a deveni membră NATO. După încheierea negocierilor de aderare, Orban a ocupat, pentru puțin timp, postul de negociator șef, participând la semnarea Tratatului de Aderare a României la Uniunea Europeană. Nominalizarea din partea guvernului de la București pentru postul de comisar european a primit-o ca secretar de stat, responsabil de coordonarea poziției României de observator activ pe lângă instituțiile Uniunii Europene. Viitorul său șef, Jose Manuel Barroso, președintele Comisiei Europene, a primit fără rezerve propunerea și a decis ca

portofoliul atribuit viitorului comisar român să fie cel al multilingvismului. O singură etapă îl desparte pe Leonard Orban de momentul prelucrării acestui portofoliu – audierea de către o comisie de specialitate a Parlamentului European, urmată de votul în plenul legislativului european și numirea oficială de către Consiliul Uniunii Europene. Așadar, dacă Leonard Orban are cumva emoții înaintea întâlnirii cu politicienii reuniți în Parlamentul European, cu siguranță că acestea nu se datorează temerii că nu va face față audierii. A participat activ la nașterea și dezvoltarea proiectului european în România, s-a bucurat de o presă favorabilă și a reușit să-și creeze reputația unui tehnocrat, dezinteresat de jocurile de culise ale politicii.

(continuare în pagina 2)

Uniunea Europeană nu s-a clădit pe... euro-mituri

Analiză de Nicolae Idu

Pe un site britanic există o colecție de euro-mituri, dintre care cel mai cunoscut este cel conform căruia România va adera la o uniune de state independente, participând la procesul de integrare europeană așa cum o face de vreo paisprezece ani, respectiv după semnarea Acordului European în 1992. Acesta este un proces continuu și ceea ce diferă de la o etapă la alta este gradul de implicare în raport cu interesul național, capacitățile deținute și angajamentele asumate. Astfel, nicio țară nu este total integrată în UE, nici măcar campionii

acestui proces, Franța și Germania, care până de curând au avut serioase probleme cu respectarea criteriilor specificate în Tratatul de la Maastricht privind Uniunea Economică și Monetară, ca să nu mai vorbim de Marea Britanie care nu este parte a zonei Euro și nici a spațiului Schengen. În locul unei integrări totale în UE putem vorbi de o aprofundare a participării la acest proces în vederea atingerii unui obiectiv major care este convergența completă cu media comunitară în următorii 15-20 de ani.

(continuare în pagina 11)

Unul din șase europeni e întreprinzător

Potrivit cifrelor Eurostat, România se află pe ultimele locuri în Uniunea extinsă și la capitolul inițiativei private. Dacă unul din șase cetățeni ai UE (25) și-a deschis o afacere, în România doar 8% lucrează în propria companie, ceea ce reprezintă jumătate din media europeană. Țările cu cea mai mare rată a întreprinzătorilor, în comparație cu cea a angajaților, sunt cele din sudul Europei: Grecia (32%), Italia (29%), Cipru (24%), Portugalia (21%), în timp ce ratele cele mai mici au fost înregistrate în țări nordice ca Letonia (7%) și Estonia (8%). Munca în propria companie este preferată mai ales în domenii

precum construcțiile, serviciile legate de afaceri, distribuție.

UE 25	16
Polonia	14,2
Slovacia	15
Ungaria	14,6
Bulgaria	10,2
România	8

Cei care muncesc în propria companie, ca procent din totalul celor cu un loc de muncă.

Cifrele furnizate de Eurostat se referă la domeniul non-financiar, ceea ce exclude agricultura, administrația publică, sectorul serviciilor financiare și alte servicii.

Sursa: Eurostat
Adrian Lungu

România europeană și americanii

Odată cu aderarea, țara noastră devine mult mai atractivă pentru investitorii străini. Prin România, și americanii vor ajunge în UE.

pagina 4

Soarta piețarilor

Vânzătorii de murături din borcan și de vin vărsat, din piețele bucureștene, își mărturisesc îngrijorarea legată de regulile europene.

pagina 5

Alo, Europa!

080.080.2007 Întrebări și răspunsuri despre Uniunea Europeană, la numărul de telefon 080.080.2007, apel gratuit.

pagina 11

Interviu cu Monica Macovei

Despre efectele reformei în justiție, cum se definește marea corupție și ce presupune activarea unei clauze de salvagardare sectoriale.

Pagina 7

Porcul fără colesterol

Unii producători se orientează către nișe de piață inedite și cu perspective interesante pe piața europeană.

pagina 9

Ce fac românii la Bruxelles

Care sunt viața de zi cu zi și proiectele celor care trăiesc în Capitala Europei? Românii din Bruxelles își povestesc, pentru euROpeanul, experiența.

pagina 10

2

14 zile

Gabriel Giurgiu

Despre cei trei noi prieteni: Jeremy, Jessica și Jasper

- sau despre **Revoluția din Octombrie de la Bruxelles** -

Încerc să îmi spun că recentele schimbări în politicile de dezvoltare regională erau anunțate de mult, că erau logice, că nu trebuia să mă surprindă în așa hal. Totuși, nu mă pot abține. Îi zic (nu numai din motive jurnalistice) „Revoluția din Octombrie” și nu mă tem că aş exagera prea tare. E o Revoluție pentru că mesajele-tip ale Uniunii Europene timp de 50 de ani se schimbă brusc. Timp de jumătate de secol, principiul solidarității a funcționat intens. Zonele (orașele, regiunile, comunitățile) mai sărace au fost avantajate în raport cu zonele (orașele, regiunile, comunitățile) mai bogate, adică mai competitive. „Intensitatea” funcționării acestui principiu a avut avantaje (a se citi rezultate bune) dar și dezavantaje (a se citi bani aruncați pe apa Sâmbetei). Irlanda a utilizat inteligent banii alocați și a câștigat prosperitate. Spania este și ea un exemplu dintre cele de succes. Pe de altă parte, Grecia, Portugalia și chiar Italia (partea ei sudică) nu reprezintă mari izbânzi pentru eficiența cheltuirii banului public european.

În 2004, Barroso a promis ca principiul competitivității va fi determinant. Au trecut doi ani și, în fine, promisiunea sa începe să capete contur. Practic, de acum și până în 2013 (cel puțin), Berlinul, Parisul, Londra, Barcelona, Viena, Torino și alte zone (orașe, regiuni, comunități) bogate nu vor mai fi depunctate în favoarea celor mai sărace, de dragul principiului solidarității. La noi, de acum înainte, Bucureștiul și Timișoara nu vor mai fi defavorizate în competiția cu un nord-est ceva mai sărac și dezavantajat. Ce încearcă Uniunea prin această schimbare? Exact atingerea obiectivelor celebrei Agende Lisabona, adică un plus de vigoare economică, reducerea decalajelor tehnologice față de americani. Pe scurt, în loc să mai investească în „loseri”, Uniunea se... americanizează și încearcă să găsească „winners”-i în care să își pună banii și speranțele. Avem de-a face cu o răscucire de 180 de grade în ideologia modului de funcționare a programelor de asistență ale Uniunii Europene. De parcă nu ar fi fost de ajuns, a doua parte a anunțatei schimbări în politicile regionale se referă la modul de alocare a fondurilor. Până acum, important era să prezinți la decont factura cu toate ștampilele la locul lor. Dacă ștampilele nu erau bine puse, dacă lipsea o virgulă din vreun aviz, te trezeai că nu îți se decontează banii investiți în proiectul european aprobat. Prea puțină energie se investea în analiza impactului economic al proiectului. Odată predate actele financiare în bună regulă, proiectul era considerat un succes și prea puțin conta dacă afacerea dădea faliment în doi, trei ani. De acum încolo, până și asta se schimbă. Proiectele vor fi analizate, obligatoriu, de experți bancari. Ei trebuie să decidă viabilitatea afacerii propuse spre finanțare. Asta nu înseamnă succes sută la sută. Înseamnă, însă, ceva mai puține șanse ca banii să fie aruncați în proiecte birocratice, făcute numai pentru a bifa o acțiune.

Ca în orice Revoluție, avem și lideri, avem vedete, nume ușor de recunoscut. Ei se numesc Jasper, Jeremy și Jessica. Primul este dedicat marilor proiecte de infrastructură și se va derula cu ajutorul Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD). Jeremy denumește microcreditele pentru IMM-uri și va fi derulat cu sprijinul unor bănci comerciale, iar Jessica va fi prietena primarilor de comune, orașe și municipii pentru proiecte de infrastructură urbană. Se va derula prin Banca Europeană de Investiții (BEI). Informații de ultimă oră, în exclusivitate, anunță că se proiectează un consorțiu între BERD și BEI, pe axa Jasper – Jessica, că biroul regional România / Bulgaria al Jasper va funcționa la București (probabil, în actuala clădire a Delegației) și că singura bancă comercială din România care a vrut să se implice în Jeremy este, pentru moment, Banca Transilvania.

Avem, așadar, o schimbare ideologică de 180 de grade, o modificare de alocare a resurselor și trei lideri de imagine (cei trei J). Avem aproape tot ce ne trebuie pentru o Revoluție.

La Bruxelles, Orban va face politica tuturor europenilor

Odată ajuns la Bruxelles, comisarul european Leonard Orban va „uita” că este român și se va ocupa de politica Uniunii Europene în domeniul ce l-a fost atribuit.

Ioana Speteanu

Profilul comisarului european, profil pe care, cel puțin din punctul de vedere al lui Jose Manuel Barroso, Leonard Orban îl are, arată în felul următor: persoană independentă de influențele țării din care provine, de o integritate morală mai presus de orice discuție, atașată valorilor democrației europene și proiectului european. Cu alte cuvinte, comisarul european este „ministrul” tuturor cetățenilor Uniunii Europene, nu are simpatii sau antipatii, pur și simplu face treabă acolo unde a fost numit. În cazul românului Orban, la multilingvism.

Codul de conduită pe care trimisul României va fi nevoit să îl respecte este foarte strict. Un comisar european nu are voie să se angajeze în niciun fel de activități profesionale, plătite sau neplătite și nu poate primi cadouri cu valori mai mari de 150 de euro. Publicarea unui articol în presă este considerată activitate interzisă, susținerea unor cursuri neplătite de integrare europeană este, în schimb, permisă. Înaltul funcționar este obligat să își declare averea, precum și orice implicare de natură financiară ce poate crea conflict de interese. Totodată, este obligat să declare toate proprietățile deținute fie ca persoană fizică, fie prin inter-

Foto: DAPP

mediul unor firme în care a avut participare. Excepție de la regulă face locuința personală. Nu în ultimul rând, el trebuie să fie pe deplin transparent în ceea ce privește activitatea profesională sau antreprenorială a partenerului de viață.

Statutul de comisar european nu este însă incompatibil cu activitatea politică, în măsura în care aceasta nu îl distrage de la îndeplinirea obligațiilor ce îi revin. El poate fi mem-

bru activ al unui partid politic sau membru de sindicat, cu condiția ca acest lucru să nu afecteze activitatea sa în cadrul Comisiei. Poate participa la campanii electorale în țara sa, cu condiția să anunțe acest lucru Comisiei, precum și postul pe care îl vizează. Președintele Comisiei va decide dacă participarea este compatibilă cu activitățile comisarului. Dacă dorește să participe activ la campanii electorale, se va retrage

din activitate pe durata campaniei. Portofoliul lui Leonard Orban a fost creat prin preluarea atribuțiilor în domeniul de la Jan Figel, comisarul european pentru educație, cultură și multilingvism, acest lucru însemnând nici pe departe că atribuțiile pe care urmează să le aibă Leonard Orban sunt secundare ca importanță. În calitate de șef al Direcției Generale de Interpretare, el va conduce cea mai mare echipă de traducători și interpreți din lume. Timp de doi ani de zile, durata mandatului comisarului – cât a mai rămas din mandatul Comisiei Barroso –, lui îi va reveni responsabilitatea „păstrării și susținerii diversității culturale europene, prin cooperare culturală și promovarea diversității lingvistice și a învățării limbilor străine”. Portofoliul său va mai include și Oficiul Publicațiilor Oficiale ale Comunităților Europene sau, mai simplu, editura instituțiilor și a altor organisme ale Uniunii Europene.

Direcția Generală de Interpretare organizează conferințe și face serviciul de traducere în limbile oficiale ale Uniunii Europene pentru toate instituțiile comunitare. Parlamentul European, Consiliul European, Banca Europeană de Investiții, Curtea Europeană de Justiție, Comitetul Regiunilor sunt doar câțiva dintre clienții directoratului respectiv. Subalternii viitorului comisar sunt extrem de numeroși, iar bugetul alocat pentru desfășurarea activității este impresionant. Anul trecut, directoratul a lucrat cu 2.116 funcționari și a rulat un buget de 286,29 milioane de euro.

NOUȚĂȚI

Eșec în discuțiile referitoare la timpul de lucru în UE

Reprezentanții statelor membre ale Uniunii Europene s-au întâlnit pentru a discuta despre timpul de lucru săptămânal admis la nivelul Uniunii și despre alte probleme sensibile legate de legislația muncii. Marea Britanie și aliații săi au luptat pe parcursul dezbaterilor împotriva presiunii exercitate de Franța. Această țară dorește să limiteze dreptul cetățenilor britanici de a lucra peste cele 48 de ore – timpul de lucru maxim admis în Uniunea Europeană. Controversele au blocat și alte discuții asupra unor elemente cheie referitoare la reglementările în domeniul muncii. Președinția finlandeză a concluzionat că din cauza celor cinci țări, Franța, Italia, Spania, Grecia și Cipru care refuză solicitarea Marii Britanii de a face excepție de la regulamentul, nu poate fi găsită o soluție de compromis, cel puțin pentru moment.

Retailul crește puternic în noile state membre

Volumul comerțului de retail a crescut cu 1,4% în zona euro, în luna septembrie 2006 față de septembrie 2005, potrivit cifrelor EUROSTAT publicate la începutul lunii noiembrie. În schimb, în cele 25 de state membre volumul retailului a crescut cu 2,4%. Creșterea cea mai importantă a avut loc în Letonia, retailul fiind cu 20% mai voluminos față de aceeași perioadă a anului anterior. În Slovacia comerțul a crescut cu aproximativ 10%, urmată de Polonia, Suedia și Finlanda. Cele mai slabe performanțe din punct de vedere al evoluției domeniului de retail au avut loc în Belgia și Germania, care au înregistrat scăderi.

România – pe primul loc în UE la percepția corupției

Conform Indicelui de Percepție a Corupției 2006, România a depășit cu o zecime punctajul țărilor unde corupția este percepută drept generalizată și

care au obținut un punctaj egal sau mai mic de 3 puncte din maxim 10 posibile. Potrivit Indicelui de Percepție a Corupției, realizat de Transparency International, România a obținut numai 3,1 puncte în 2006, punctaj cu o zecime superior celui de anul trecut (3,0 în 2005). Prin comparație cu Bulgaria, care a obținut 4,0 puncte, în ultimul an de preaderare, punctajul României rămâne inferior. Pentru anul 2006 media obținută de statele membre UE a fost de 7,71, iar media noilor intrați în blocul comunitar este de 5,3.

Curtea Europeană a Auditorilor critică România și Bulgaria

Curtea Europeană a Auditorilor a dat publicității raportul privind anul financiar 2005. Raportul conține critici la adresa modului în care s-au cheltuit fondurile comunitare destinate plăților pentru fermieri. În ceea ce privește România, Curtea Auditorilor a semnalat nereguli în privința alocării fondurilor Sapard și Phare.

Raportul, prezentat de președintele instituției, Hubert Weber, ridică pentru al 13-lea an consecutiv problema erorilor înregistrate în cazul plăților pentru fermierii din Uniunea Europeană. Criticile se adresează sistemului de plăți realizate atât în vechile state membre, cât și în ceea ce privește grupul celor zece noi membri.

România și Bulgaria sunt și ele criticate pentru erorile constatate în gestionarea fondurilor Sapard și Phare. Greșelile cele mai frecvente sunt evaluarea eronată a eligibilității proiectelor, precum și acceptarea unor forme de plată socotite de mare risc.

Noi dispute între UE și China pe tema falsurilor

Produsele falsificate ce provin de pe piața chinezească afectează grav competitivitatea concurenților din Europa și îngreunează orice discuție de colaborare între China și statele membre, a decla-

rat Peter Mandelson, Comisarul European pentru Comerț, citat de Reuters. Cu ocazia unui discurs ținut la Universitatea din Tsinghua, Peter Mandelson a specificat că statul chinez a primit o bilă neagră din partea Organizației Mondiale a Comerțului din cauza neîndeplinirii tuturor obligațiilor sale comerciale, ceea ce va duce la sancțiuni din partea țărilor membre ale UE.

Europenii consideră că roamingul este prea scump

Potrivit Eurobarometrului Comisiei Europene publicat în noiembrie, marea majoritate a respondenților, aproximativ 70%, sprijină ideea ca UE să se implice în diminuarea tarifelor în roaming, iar 68% dintre aceștia sprijină chiar și diminuarea tarifelor pentru mesajele scrise.

Studiul, realizat pe 24.565 de persoane din toate țările Uniunii, a arătat că 79% dintre respondenții dețin un telefon mobil și 44% dintre ei au călătorit într-o altă țară din UE în ultimele 12 luni.

Foto: europa.eu

Marea majoritate a participanților la studiu au declarat că își folosesc foarte puțin telefonul mobil atunci când călătoresc peste graniță. Această atitudine este mai pronunțată la persoanele cuprinse între 15 și 24 de ani (68%), iar 81% dintre respondenți au subliniat că prețul ridicat este principalul factor care îi face să nu își folosească telefonul.

Responsabilități mai mari

Ministerul Finanțelor Publice a prezentat de curând noul cadru de reglementare pentru Fondurile Structurale și de Coeziune, aprobat la nivelul Uniunii Europene. Noile reglementări pun accentul mai puternic pe descentralizarea de la nivelul Comisiei Europene către statele membre, proces prin care se delegă o responsabilitate mult mai mare țărilor în gestionarea fondurilor.

Programul ISPA se încheie în 2010

Banii alocați României prin Programul comunitar de asistență de preaderare ISPA, în special dedicat infrastructurii, trebuie cheltuiți până în anul 2010. Din totalul finanțărilor ISPA, infrastructura „înghite” circa 1,3 miliarde de euro, iar 64,2 milioane de euro sunt investiți în proiecte de asistență tehnică. Până în prezent România a cheltuit 457 milioane de euro, adică doar 18% din totalul programului ISPA. Până în 2010, România va trebui să investească și restul fondurilor: dacă nu, acestea se vor întoarce la Bruxelles, iar modernizarea infrastructurii din țara noastră va trebui să mai aștepte.

MANUALUL FONDURILOR DE FINANȚARE

Oportunități de finanțare și de modernizare pentru sectorul energetic

Aderarea României la Uniunea Europeană aduce cu sine și noi oportunități de finanțare pentru sectorul energetic, accesibile prin intermediul fondurilor structurale. Ministerul Economiei și Comerțului a fost desemnat Autoritate de Management pentru implementarea Programului Operațional Sectorial „Creșterea Competitivității Economice” ce are printre axele sale prioritare și Axă prioritară IV „Îmbunătățirea eficienței energetice, în condițiile dezvoltării durabile a sistemului energetic”.

Fondurile structurale ce pot fi accesate prin această Axă prioritară finanțează programe care au ca scop îmbunătățirea eficienței energetice, valorificarea resurselor regenerabile de energie și reducerea impactului negativ al sectorului energetic asupra mediului. Responsabilitatea implementării și gestionării Axei prioritare IV revine Direcției Generale de Politică Energetică, prin Organismul Intermediar pentru Energie.

Sfera de adresabilitate a acestor programe de finanțare cuprinde o paletă largă de potențiali beneficiari, lista acestora fiind alcătuită, fără să fie exhaustivă, din operatorii economici din sectorul energetic, autorități locale și centrale, firme private, institute de cercetare, universități, organizații neguvernamentale sau orice alt solicitant ce întrunește criteriile de eligibilitate. Pentru cei interesați să afle detalii suplimentare în această privință, pagina de web a Organismului Intermediar pentru energie le pune la dispoziție un ghid orientativ al solicitantului ce conține o serie de criterii financiare și tehnice ce trebuie întrunite de proiectele propuse spre finanțare. Printre cele mai importante criterii de selecție se găsesc: capacitatea tehnică și financiară a aplicantului (asigurarea cofinanțării) necesară implementării proiectului, felul în care proiectul răspunde obiectivelor definite prin Programul Operațional și este sustenabil din punct de vedere financiar și instituțional (fezabilitatea și capacitatea lui de a se susține în timp și după acordarea finanțării), dar și posibilitatea de a asigura implementarea eficientă a acestuia.

Contribuțiile financiare din instrumentele structurale vor viza proiectele pentru modernizarea rețelelor de distribuție a energiei electrice, realizarea de investiții în modernizarea și re tehnologizarea capacităților de producere a energiei electrice și termice, valorificarea resurselor regenerabile de energie, realizarea de investiții în instalații de desulfurare, arzătoare cu Nox redus și filtre pentru instalațiile mari de ardere precum și investiții pentru realizarea de interconectări cu sistemul energetic european. Toate aceste priorități de finanțare sunt în concordanță cu direcțiile de dezvoltare promovate la nivel european și cu obiectivele asumate de Guvernul României și strategiile de politici energetice ce vizează în special reducerea intensității energetice primare și reducerea gradului de poluare în sectorul energetic.

Foto: Tamaș Tiberiu, concurs hotnews.ro

Toți cei interesați să afle detalii suplimentare despre oportunitățile de finanțare destinate sectorului energetic și despre activitățile desfășurate de Organismul Intermediar pentru Energie sunt invitați să se adreseze Ministerului Economiei și Comerțului, Calea Victoriei nr. 152 precum și on-line la adresa www.minind.ro. Materialul de prezentare a fost realizat de Felicia Răcășanu, Director general adjunct – Organismul Intermediar pentru Energie și Cristian Georgescu, manager public – Organismul Intermediar pentru Energie.

La Brăila se face pâine la standarde europene

Integrarea în Uniunea Europeană se apropie cu pași repezi, iar dacă pentru unii aceasta este o reală bucurie, pentru alții este un adevărat pericol. Spunem acest lucru deoarece în Brăila sunt mulți patroni care își derulează afacerile în condiții care nu pot fi acceptate de Uniunea Europeană și care sunt în pericol de a-și închide afacerea, iar personalul angajat va fi disponibilizat.

Nu același lucru se va întâmpla cu angajații eurobrutăriei omului de afaceri Iulian Zamfir. Pentru a afla câteva dintre secretele acestei reușite, am mers la fața locului și am stat de vorbă cu șeful secției, inginer Roxana Șerban. Așa am aflat că eurobrutăria a fost fondată în anul 1994 și a fost printre primele brutării particulare care a aprovizionat piața brăileană de pâine. La 31 decembrie 2005 activitatea a încetat pentru o perioadă de trei luni în scopul re tehnologizării și al refacerii interioare a clădirii. În data de 20 martie a.c. au fost făcute primele probe de pâine, iar de la 1 aprilie s-a intrat în normalitate. Șeful secției ne-a spus că eurobrutăria este dotată numai cu utilaje italiene de primă clasă, de producție 2006, cu parametri foarte stricți de lucru. „Noi avem cel mai modern dospitor existent pe piață, care lucrează la parametri riguroși stabiliți și care se pot regla foarte ușor. De asemenea, cuptorul este dotat cu un sistem de urmărire a temperaturii, a timpului de aburire și de coacere. Secțiile funcționează cu respectarea fluxurilor tehnologice, respectiv cel de materie primă, cel de produs finit, de personal fără a se intersecta între ele. Avem două secții de fabricație, respectiv secția mare de pâine și cea mică de patiserie, unde se fac produse de panificație cu gramaj mic”. De asemenea, președintele companiei, Iulian Zamfir ne-a declarat că investiția în renovarea clădirii și în linia echipamentelor a fost în jur de 150.000 euro. „Ne-am orientat la utilaje de producție italiană în urma unor contacte stabilite cu producători de renume la târgul INDAGRA de anul trecut. Împreună cu inginerii mei am făcut un raport preț-calitate, chiar și un studiu comparativ cu alte firme din Franța și Germania. Pot spune că am ales utilaje de cea mai bună calitate. Italienii au o bună tradiție în domeniul utilajelor de brutărie, patiserie,

cofetărie și pizzerie, iar nivelul lor de performanță este foarte ridicat”. În ceea ce privește produsul finit, inginerul Roxana Șerban ne-a dezvăluit că la eurobrutăria din Brăila se produce o gamă diversificată de produse, aproximativ 10-12 sortimente de pâine: pâine albă, neagră, de seacă, de diferite gramaje și forme care se livrează și ambalată și neambalată, feliată și nefeliată. „Sunt foarte mari diferențe între pâinea făcută aici și cea făcută într-o brutărie nemodernizată. În primul rând se respectă condițiile de igienă în secție care determină și calitatea produsului finit, dar și termenul de garan-

ție. Deja clienții au început să perceapă că pâinea pe care o cumpără de la noi este făcută într-o eurobrutărie”, a precizat șeful de secție. În privința concurenței, cei de la eurobrutărie nu își fac probleme. Celelalte brutării care nu vor face față standardelor impuse de Uniunea Europeană vor fi desființate iar

de la 1 octombrie a început deja să se resimtă închiderea unora, dar mai sunt unele brutării care încearcă să implementeze acest sistem de lucru. „Dacă respecti fluxurile tehnologice, dacă îți impui un sistem de management al calității și anume respectarea unor timpi de lucru unde pot interveni punctele critice de control, respectarea fermentării, a timpului de coacere, respectarea temperaturii din magazia de materii prime, atunci nu vor fi probleme. Putem spune că acum, la noi, se produce pâine europeană”, a subliniat Roxana Șerban.

Referitor la acest lucru, administratorul firmei ne-a dezvăluit că eurobrutăria funcționează la 90% din capacitatea de producție, dar se dorește extinderea la 100%. „Dacă nu ne extindem noi, cu siguranță, vor veni companii străine după 1 ianuarie care să speculeze acest lucru și de aceea am vrea ca noi, producătorii români, să fim primii pe piață. Oricum va fi în continuare concurență, dar va fi o altă competiție și de aceea trebuie să fii pregătit din toate punctele de vedere”, a subliniat Iulian Zamfir.

În afară de eurobrutărie omul de afaceri brăilean mai are și alte afaceri în domeniul cofetăriei, patiseriei și pizzeriei care se ridică la aceleași standarde de calitate impuse de Uniunea Europeană. Iulian Zamfir ne-a spus că de doi ani a devenit cunoscut și cu franciza unei pizzerii. „Această franciză a pornit în anul

2005 iar în momentul de față sunt cinci locații în România deschise, urmând ca anul viitor să deschidem alte zece pizzerii, toate la standarde europene. Ultima pizzerie am deschis-o la Râmnicu-Sărat, iar toți invitații au rămas uimiți de standardul ridicat”.

De asemenea, președintele acestei companii brăilene ne-a precizat că pentru viitor are un plan de investiții pe o perioadă de cinci ani de zile care se referă la extinderea rețelei de patiserie în țară, deocamdată fiind numai opt astfel de locații, iar în cinci ani se dorește ca numărul lor să ajungă la 100, de fapt planul așa se și numește „100 de patiserii în țară”. Iulian Zamfir ne-a spus că la anul se va deschide la București un depozit logistic de food pentru toate materiile prime din lanțul de pizzerii pe care îl deține. „Acum două săptămâni am fost în Italia și am discutat cu diverși producători astfel încât să aducem ingredientele necesare direct de acolo”.

Un lucru este foarte clar: dacă toți oamenii de afaceri brăileni ar gândi și ar pune în practică toate aceste minime condiții impuse de Uniunea Europeană, lucrurile ar merge bine, iar mediul de afaceri brăilean nu va avea de suferit, ci se va dezvolta foarte mult. Așa cum preciza și președintele acestei companii, românii trebuie să se impună pe piață și apoi pot veni și alți investitori străini.

Text și fotografiile Gabriela Popa

4

afaceri de ti(m)p nou

CINCI ÎNGRIJORĂRI DIN PIAȚĂ

Îngrijorare: Vom fi obligați să lucrăm pământul în asociații.

Realitate: Nimeni nu este obligat să se asocieze cu altcineva pentru a lucra pământul, însă asocierea este încurajată pentru vânzarea produselor. Agricultorii își vor putea vinde marfa împreună pentru a obține prețuri mai bune.

Îngrijorare: Fermele mici nu vor face față concurenței de pe piața unică.

Realitate: Micile ferme vor rămâne competitive pe piața unică cu două condiții: prima vizează îndeplinirea standardelor de calitate impuse, iar a doua reprezintă de fapt un avantaj prin faptul că prețurile pentru produsele agricole și agro-alimentare românești vor fi mai mici decât cele practicate în UE. Pe piața unică cererea pentru acestea va crește și astfel fermele mici vor face față presiunilor concurențiale. Un exemplu în acest sens este Polonia, unde, la un an după aderare, exportul cu produse agro-alimentare a crescut.

Îngrijorare: Se vor impune foarte multe standarde de calitate și nu există surse de informare despre acestea.

Realitate: Pentru informații despre standardele în diferite domenii de producție, poate fi contactat Centrul de Informare al Asociației de Standardizare din România (ASRO). La nivel european, standardele sunt elaborate de trei organizații: Comitetul European pentru Standardizare pentru toate domeniile (în afară de electrotehnică și telecomunicații), Comitetul European pentru Standardizare în Electrotehnică (pentru domeniul electrotehnic), Institutul European de Standarde în Telecomunicații (pentru telecomunicații și unele aspecte legate de emisiile radio și tv).

Îngrijorare: Exportatorii nu vor mai fi exceptați de la plata TVA după aderare și vor înregistra dificultăți financiare.

Foto: europa.eu

Realitate: Îngrijorarea este întemeiată. Potrivit legislației europene, exportatorii nu mai pot beneficia de niciun fel de ajutor de stat sau fiscal după aderare. Aceștia trebuie să își suplimenteze finanțarea din alte surse, cu ajutorul ofertelor bancare.

Îngrijorare: Comercianților (en gros și en detail) le este teamă că își vor pierde forța de muncă. În această categorie sunt incluși casierii, muncitorii calificați.

Realitate: Îngrijorarea este parțial întemeiată. Problema se datorează în mare parte creșterii numărului de magazine și, direct proporțional, a ofertei de locuri de

Foto: europa.eu

muncă, în același timp singura soluție pare să fie, pe termen scurt, recrutarea de personal de la alte unități din piață, care sunt deja instruiți în acest domeniu. Pe termen lung, va fi nevoie de formarea propriilor angajați.

Oportunități de afaceri pe „axa” SUA-România-UE

După 1 ianuarie 2007, companiile românești și străine din România se vor putea adresa unei piețe unice europene de peste 480 milioane de locuitori. România va fi astfel o cale de acces către UE și pentru companiile americane active deja pe piața românească, dar și pentru noi investitori americani, interesați de oportunitățile pe care țara noastră le poate oferi.

Camelia Moga

Pentru mediul de afaceri din România, aderarea la Uniunea Europeană înseamnă mai multe oportunități, dar și o serie de provocări și schimbări pentru a face față concurenței de pe piața UE. Potrivit lui Venkatesh Srinivasan, seful departamentului de taxe la Ernst&Young România, aderarea României la UE va fi mai mult decât o piață unică ce va permite circulația liberă de capital, forță de muncă, bunuri și servicii, implicând totodată operarea într-o piață nouă, cu reguli complexe și foarte stricte. În ceea ce privește comerțul, aceste schimbări ar putea fi considerabile. Odată intrată într-o comunitate de 485 de milioane de locuitori, în România vor fi revizuite taxele vamale și procedurile aplicate pentru importul și exportul cu țările din afara Uniunii, în conformitate cu jurisdicția europeană.

Craig Frank, CEO la o companie americană de consultanță în afaceri,

Craig Frank, consultant de afaceri, SUA

a răspuns la solicitarea noastră cu câteva sugestii pentru companiile românești și americane interesate să încheie parteneriate de afaceri. În prezent, mai mulți investitori americani din domeniile imobiliar, textil și al tehnologiei înalte și-au arătat interesul pentru oportunitățile de afaceri pe care le oferă România. În ceea ce privește companiile românești, găsirea unui partener de afaceri în State presupune un adevărat proces. Primul impuls pentru majoritatea companiilor străine venite în SUA este să caute acolo pe cineva din familie sau orice alt contact din țara de origine care să-i reprezinte în State. Și asta pentru că e mai simplu să ai încredere în cineva pe

care îl cunoști, care-ți știe limba și umple golul diferențelor de cultură. Craig Frank susține că aceste contacte nu sunt întotdeauna calificate să ia cele mai bune decizii, de cele mai multe ori nu au relațiile necesare în State și nu înțeleg sistemele și procesele ce asigură succesul unei companii pe piața americană. Pentru întreprinzătorii români care își caută un partener de afaceri american, întrebarea corectă ar fi „pe cine avem nevoie să cunoaștem în SUA” și nu „pe cine cunoaștem deja acolo”. Iar criteriul de selecție ar trebui să aibă în vedere: interesul manifestat de compania americană pentru produsul lor, experiența pe piață și relațiile pe care deja le are și

abilitatea de a acționa în direcția solicitată. Odată ce compania și-a identificat persoanele din State cu aceste calități, abia atunci încrederea și dinamica unei bune relaționări ar putea fi luate în considerare. Companiile românești ar trebui să-și dorească să investească în acest proces de găsire a partenerilor de afaceri potriviți. În procesul de marketing este esențial să „vinzi” partenerului de afaceri pe care l-ai selectat. Nicio companie nu va reuși să intre pe piața americană sau oricare alta, dacă nu este dispusă să investească câțiva bani în procesul de găsire a partenerului de afaceri potrivit și așteaptă ca partenerii lor să suporte costurile. Un distribuitor va suporta cheltuielile, dar un distribuitor potrivit va trebui mai întâi găsit și asta necesită anumite investiții pentru companiile românești. Un program de consultanță pentru găsirea unui partener de afaceri potrivit pe piața americană presupune 3 stagii, de câte 6 săptămâni fiecare, și costă aproximativ 10 mii de dolari. Craig Frank consideră că o singură sesiune nu este suficientă și folositore, în mod real, pentru solicitanți. Succesul companiilor românești pe piața americană va depinde de abilitatea cu care vor oferi produse și servicii pe care consumatorii americani le doresc, de abilitatea lor de a menține activitatea la standardele de calitate și servicii solicitate, și, nu în ultimul rând, de abilitatea cu care își selectează cei mai potriviți parteneri de afaceri.

Producătorii de vin se pregătesc de reformă

Uniunea Europeană este cel mai mare producător, consumator, exportator și importator de vinuri pe plan mondial. Acum, acest sector este reglementat la nivel comunitar în cadrul organizării comune de piață a vinului. Regulamentul Consiliului nr. 1493/ 1999 stabilește reguli care vizează potențialul de producție, mecanismele de piață, practicile de producție a vinului, clasificarea vinurilor, etichetarea și comerțul.

Cristian Pantazi

În ceea ce privește România, autoritățile și reprezentanții industriei de profil susțin că propunerile Comisiei Europene nu vor afecta piața internă a vinului. „Noi așteptăm reforma cu brațele deschise, pentru că la noi nu se poate vorbi despre un surplus de producție, ca în alte țări europene”, declară Valeriu Cotea, președintele Patronatului Național al Viei și Vinului.

Și Adrian Toma, președintele Organizației Naționale Interprofesionale Vitivinicole (ONIV), crede că impactul reformei europene asupra viticulturii românești va fi unul minor. „România va continua reconversia suprafețelor cultivate cu soiuri hibride, înlocuindu-le cu soiuri nobile atât din țară, cât și din import. Iar pașii dezvoltării sectorului vitivinicol vor fi cei stabiliți cu Uniunea Europeană în cadrul negocierilor pentru aderare”, spune președintele ONIV.

În acest moment, prin administrarea potențialului de producție la nivel european, se limitează drepturile de plantare. Aceasta înseamnă că, până la 31 iulie 2010, este interzisă extinderea suprafețelor de viță de vie în UE. De asemenea, la nivel comunitar, se aplică programe care încurajează defrișarea permanentă a suprafețelor cu viță de vie și programe de sprijin pentru restructurare/reconversie în cadrul acestui sector. Alte norme euro-

pene se referă, de exemplu, la distilare, stocare, definiția vinurilor de calitate cu indicație geografică etc.

Aceste reguli ar putea fi radical schimbate în urma reformei organizării comune de piață a vinului. Comisia Europeană a lansat discuția despre reformă în cadrul unui seminar cu reprezentanții producătorilor de vin, care a avut loc pe 16 februarie 2006. Ulterior, în luna iunie 2006, Comisia a publicat o Comunicare în care analizează situația sectorului și face patru propuneri de reformă. Pe baza acestor propuneri, respectiv a dezbaterilor care au avut loc cu producătorii și a discuțiilor la nivelul Consiliului UE, Comisia va face o propunere legislativă pentru modificarea reglementărilor în sector. Reforma își propune creșterea competitivității, simplificarea reglementărilor, conservarea tradițiilor și respectarea mediului.

În acest moment există patru variante de reformă la nivel comunitar:

- ◆ păstrarea situației actuale – Aceasta nu ar permite însă redresarea sectorului.
- ◆ modificări în conformitate cu reforma politicii agricole comune, inițiată în 2003. Pe acest principiu, agricultorii comunitari, prin urmare și cultivatorii de viță de vie, primesc plăți directe indiferent de tipul de producție, cu condiția ca aceasta să respecte anumite norme de protecție a mediului și siguranță alimentară.
- ◆ liberalizarea totală a sectorului – Această variantă ar presupune eliminarea tuturor regulilor comunitare privind sectorul vinului. Activitatea producătorilor din acest domeniu ar fi reglementată doar de reguli la nivel național. Acest lucru înseamnă atât eliminarea obligațiilor pentru producători, cât și a beneficiilor. Astfel, bugetul alocat ar fi suspendat sau transferat către dezvoltare rurală.
- ◆ reforma radicală – Comisia propune două variante de reformă radicală. Există posibilitatea

unei reforme rapide sau a unei reforme treptate cu măsuri de sprijin care să atenueze eventualele șocuri. Printre măsurile vizate se numără eliminarea restricțiilor de plantare (înainte de 2010), eliminarea sprijinului pentru distilare, pentru stocarea privată sau pentru mustul destinat sucului din struguri, simplificarea regulilor privind etichetarea. Un buget pentru gestionarea crizelor ar urma să revină fiecărui stat membru. S-ar pune un accent mai mare pe măsurile de dezvoltare rurală, vizând măsuri precum pensionarea înainte de termen, transferul fermei sau măsuri de agro-mediu. În ceea ce privește indicațiile geografice, ar urma să existe două tipuri de vinuri: cu și fără indicație geografică (IG); (cele cu indicație geografică pot beneficia de protecția IG sau a denumirii de origine). În ceea ce privește îmbogățirea vinului, s-ar putea viza stimularea utilizării mustului în locul zahărului.

Foto: europa.eu

Foto: Gabriel Barbu - concurs hotnews.ro

„Piețarii” se confruntă cu schimbarea obiceiurilor

Printre comercianții din piețe se zvonește că după 1 ianuarie 2007 toate produsele de pe tarabe trebuie să corespundă normelor europene. Adică țuica de corcodușe sau „de pufoaică”, vinul „de buturugă” vor trebui să fie îmbuteliate „la normă” și să poarte etichete cu numele producătorului.

Adina Popescu

La sectorul „Murături”, nicio gospodină zeloasă nu va mai avea voie să ia varza „de sarmale” cu mâna din lighean și s-o pună direct în pungă cumpărătorului. E valabil și pentru brânză sau smântână. Când vine vorba despre acest subiect, comercianții ridică din umeri. Își au deja strategiile lor. Cei cu adevărat debusolați par să fie doar vânzătorii de „flori de mină”.

Piața Obor, acest paradis al gospodinelor obișnuite să facă minuni cu un tacâm de pui, pare să se modernizeze de la un an la altul. Modernizarea a avut deja mai multe etape și din punct de vedere al impactului psihologic asupra comerciantului de rând. Hala, declarată

monument istoric care seamănă cu un soi de șvaițer din ale cărui găuri se revarsă ape menajere, a rămas deocamdată la fel. Din când în când, inspectorii de la „Protecția Consumatorului” mai descoperă câte o brânză „puturoasă” și închid câte un sector pentru două, trei zile. Așa că producătorii se treut cu găleți și cu bidoane cu tot pe trotuarul de vizavi. Vânzarea se pare că este aceeași, căci mulți își au deja mușterii vechi. „Ce-o să facem după aderare?” se întreabă o producătoare de brânză de vaci din zona Maramureșului. „Păi, eu, de exemplu, n-o să mai vin în piață. Am deja clienții mei, pot să merg direct la ei acasă, că așa n-are cum să mă controleze nimeni... Cine știe ce-s io? Pot să fiu o rudă de la țară care aduce brânză... ce nu-i voie?”. Femeia mai are o alternativă. Să livreze laptele unei fabrici care tocmai s-a deschis în apropierea satului în care locuiește. Nici nu vrea să audă. Spune că, în acest caz, „nu rentează” să mai crești vaci. Un alt cioban, din Sibiu, care are în față un calup mare de brânză telemea pe o folie de plastic întinsă chiar pe bordură, numai când își amintește de „norme” se enervează. „O dau la câini, ce să fac? Sau ies cu ea la

șosea, că tot mă costă cât nu face transportul până la București. Oricum o iei nu se merită... dar trebe să trăim din ceva, nu-i așa?”. Domnul Popa e un producător de vin „cu vechime”. Un rozé obținut din strugurii „din curte”, numai vreo șapte sute de litri pe an. „Scoate” pe el maximum douăzeci de milioane, o sumă modestă care îi rotunjește pensia. Pe de altă parte, îi și face plăcere să vândă vinul, „să-l dea la degustat”, cum spune el. Deja și-a băgat peturile de plastic de doi litri sub tarabă. În mod oficial, vinde pere. „Păi cin’ să zică acumă că vând vin? Îl am aicea ca să mă încălzesc cu colegii și să nu îngheț de frig iarna...”, râde el. Pentru Mircea Popa vinul său reprezintă însă mai mult decât o sursă de venit. „Vin oamenii duminică și mă caută, iar dacă nu mă găsesc, gata! Le-am stricat duminică că nu mai au ce bea la masă, săracii...”, explică el. Apoi, laudă proprietățile miraculoase ale vinului său: curat, „de calitate întâi”, fără bisulfid, „fără E-uri”. „Numai că mie mi se pare absurd să îmi fac linie de îmbuteliere pentru șapte sute de litri! Eu nici măcar nu mă pot numi producător...asta e doar o ocupație ca oricare alta.” La sectorul „Murături” nu se mai

înghesuie de mult timp nimeni. Castraveții sunt fleșcăiți, varza murată ținută în ligheane din plastic. Cumpărătorii au mai multă încredere în conservele de la supermarket-uri. Totuși, un cumpărător de etnie rromă își alege o varză mai mare și-i ordonă nevestei care stă ceva mai în spate: „Să-mi faci sarmale, ai auzit!”. Vânzătoarea, cu alură de gospodină pricepută la toate, se amuză copios când aude de „norme europene”. „Eu varza asta o pun de drag, așa să știi... Și dacă n-o vând, o fac cadou și tot mă scap de ea!”. Se pare că toți producătorii, mai mult sau mai puțin serioși din piața Obor, sunt de fapt doar niște oameni care supraviețuiesc din hobby-uri.

Doar cei câțiva vânzători de „flori de mină” din apropierea halei sunt oarecum debusolați. Nu știu ce se va întâmpla cu ei în 2007. „La mine vin oamenii care vor să aibă ceva frumos în casă, care vor să aibă noroc, energii benefice... un’ să se ducă în altă parte?”, se întreabă un tânăr comerciant. Se gândesc serios să le pună produselor lor etichete, să facă și „cataloge cu poze”, cu clasificări „din astea geologice sau paranormale”. Poate că așa or să corespundă...

La granița UE: imigranții din Republica Moldova

Din 1 ianuarie 2007, una din frontierele Uniunii Europene se mută în România. Acest lucru nu a rămas fără ecouri. Cele mai dramatice îngrijorări au venit din partea tabloidelor britanice, care s-au grăbit să anunțe avalanșa de cetățeni moldoveni ce vor pătrunde prin granița de est a României.

Oana Burghilea

Întrebarea care se pune în acest context este dacă aceste îngrijorări sunt exagerate sau au temei. Este știut faptul că Uniunea Europeană se află în procesul de a legaliza micul trafic de frontieră. Astfel, cetățenii din Republica Moldova care locuiesc în apropierea frontierei cu România vor putea trece pe baza unei legitimații valabile timp de cel puțin un an și se vor putea mișca liber pe o distanță de, cel mai probabil, 20 de kilometri de graniță. În plus, în ultimul timp, Ministerul Afacerilor Externe din România a primit un număr record de cereri de cetățenie română, din partea a 400.000 de moldoveni. Între 1991 și 2002 au fost redobândite aproape 100.000 de cetățenii române de către persoane din Republica Moldova, iar după 2002 și până acum, doar 3.200. Pentru ceilalți moldoveni, care nu au avantajul de a sta la frontiera Uniunii Europene și nu au avut bunici și părinți români pentru a putea cere cetățenie română, situația va fi destul de favorabilă, având în vedere faptul că Guvernul de la București va aproba gratuit vize pentru ei, cu multiple intrări. Mai poate fi remarcat că fluxul transfrontalier s-a dublat practic în ultimii ani, de la 1.281.626 de moldoveni care au traversat granița în 2002, la 2.114.348 în 2006.

2.018 moldoveni au drept de ședere în Iași

În ceea ce îi privește pe cetățenii moldoveni care deja se află pe teritoriul României, 2.018 au drept de ședere în județul Iași.

Subcomisarul Sorin Gaiță de la Autoritatea pentru Străini apreciază că numărul cetățenilor moldoveni este în continuă creștere pe teritoriul județului Iași, iar această creștere poate fi ilustrată de faptul că anul trecut au avut drept de ședere 1.544 de moldoveni, dintr-un total de 2.571 de străini. Sorin Gaiță recunoaște că situația moldovenilor pe teritoriul românesc nu este fără probleme, mai ales în zona rurală, autoritățile în domeniu încercând să legalizeze situația cetățenilor moldoveni căsătoriți cu cetățenii români, anul acesta intrând în legalitate 60 de basarabeni. George Albușescu, inspector șef la Inspectoratul Teritorial de Muncă (ITM) Iași, nu a putut să ofere o cifră a moldovenilor cu drept de muncă în județul Iași, dar a asigurat că sunt foarte puțini moldoveni angajați la negru. Dacă pentru Albușescu fenomenul muncii la negru este extrem de restrâns în Iași, nu la fel poate să afirme și ITM Neamț, unde, numai la societatea Spirele SRL din comuna Ștefan cel Mare, autoritățile au depistat în septembrie un număr de 30 de basarabeni fără contracte legale de muncă, potrivit presei locale.

Fenomenul imigrației ilegale a scăzut

Vești bune ne dă și Direcția Poliției de Frontieră (DPF) Iași, cu zona de competență pe teritoriul județelor Botoșani, Iași, Vaslui și Galați, și care are în grijă aproape 678 km de graniță cu Republica Moldova și un segment de 72 km cu Ucraina. DPF Iași ne anunță că fenomenul migrației ilegale a scăzut în mod constant din 2001, mai ales datorită utilităților tehnice realizate cu finanțare europeană, finanțare derulată prin Serviciul Integrare Europeană din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră. Astfel, numărul de persoane reținute pentru trecere ilegală a scăzut de la 441 de cetățeni moldoveni, câți au fost prinși în 2001, la 97 în 2005 și 114 în 2006. În ceea ce privește fenomenul imigrației ilegale a cetățenilor afro-asiatici, acesta a fost practic stopat în ultimii doi ani.

6

cât primești dacă plătești

BRAND ROMÂNESC LA EXPORT

România, în căutarea brandului de țară

„Din punctul de vedere al unui britanic din clasa mijlocie, România înseamnă, în ordine aleatorie, următoarele lucruri: imigranți – deci criminalitate, Dracula, Mutu – deci scandal“. Aceasta nu este doar opinia unui englez mediu, ci și rezultatul unei cercetări sociologice realizate de o agenție de publicitate și branding din Marea Britanie. Studiul a fost realizat în 2005, înainte ca agenția să-și deschidă o filială în România, și avea scopul de a contura brandul unui teritoriu „virgin“, pe care agenția își propusese să-l exploreze. „Evident că, din punctul meu de vedere, România înseamnă mult mai mult. Ea reprezintă una dintre cele mai fascinante culturi europene, amestecul de creștinism și elemente păgâne remanente în religie sau în alte manifestări ale spiritualității românești fiind greu de găsit în culturile occidentale“, spune Tom Hazzelhurst, directorul executiv al agenției britanice. „Dar problema pe care o are România este în conturarea unui brand de țară coerent, care să penetreze în toată lumea și care să fie ușor de reținut și identificat“, susține el.

Dar ce înseamnă un brand de țară?

Conform Mihaelei Conta, analist la o agenție românească de branding, brandul de țară reprezintă imaginea consolidată a acesteia, care s-a impus în conștiința opiniei publice internaționale. „Un brand de țară bine construit nu se bazează niciodată pe un singur element de identificare, pentru că acesta se poate eroda în timp și este extrem de greu de substituit“, spune Conta. Cât despre România, care este brandul său? Wally Olins, un guru al domeniului, susținea acum un an că nu există un brand „România“. Ceea ce, în opinia sa, are și o parte bună. Aceea că se poate construi mai ușor o imagine când nu există un balast negativ.

Acum, România încearcă să se redefiniească. După ani buni în care a fost socotită o țară în care regulile erau deseori facultative, autoritățile nu mai pricidesc cu asigurările – atât pentru opinia publică internă, cât și pentru cea din străinătate – că lucrurile s-au schimbat. Aderarea la Uniunea Europeană a sporit considerabil aceste eforturi de refacere a unei imagini prea des șifonate de relatările presei străine despre aceleași locuri comune: copiii orfani, câinii vagabonzi, auroclacii de pe străzile Bucureștiului sau drumurile proaste din toată țara. „Am fost plăcut surprins să ascult discursurile oficialilor români veniți la Londra în ultimul an. O creștere calitativă remarcabilă“, susține Tom Hazzelhurst, care a reușit într-un an să aducă în România o serie de potențiali investitori britanici.

Și totuși, brandul de țară nu reușește să se contureze. „Să construiești brandul unei țări cere timp. 20 de ani este exact cât trebuie“, spunea Wally Olins. E mult, iar timpul nu are răbdare. Așa că românii încep să pună singuri cărămidă peste cărămidă, într-un efort neconcertat de a construi imaginea unei țări prea puțin cunoscute peste granițe.

Industria IT este unul dintre exemplele de succes. În mai puțin de zece ani, a reușit să transforme imaginea României din exportator net de criminalitate în domeniu într-un exportator de soluții complete și „creiere“. Departe de a fi o forță în domeniu, România este totuși respectată în lumea IT.

Foto: Birzu Zamfira – concurs foto Hotnews.ro

Industria alimentară are și ea un potențial major. „Vin în România de zece ani, o dată pe lună, pentru a mă aproviziona cu legume, fructe și mezeluri de casă. Nu mai pot trăi fără ele“, spune Willy Schuster, un om de afaceri german din Heidelberg. A vizitat România în urmă cu un deceniu, la invitația unui prieten, un sas plecat în Germania în anii '70. S-a îndrăgostit imediat de produsele pe care Europa le numește „bio“. Adică fără chimicale. Și de atunci a bătut potecă până într-un sat din Mărginimea Sibiului.

„Aceasta este imaginea mea despre România. Un loc neperturbat încă de spiritul comercial care amenință să distrugă Europa“, spune Schuster.

Alăturarea agriculturii ecologice și a industriei IT este paradoxală. „Dar brandul de țară poate fi paradoxal. Iar dacă asta definește România, cu atât mai bine“, susține Tom Hazzelhurst.

Controverse în pregătirile pentru aderare, în Mureș

În județul Mureș, disputa pentru fondurile venite de la Uniunea Europeană, fie că este vorba despre fondurile de preaderare, fie că este vorba despre cele structurale, a fost transpusă și în disputa politică dintre liderii locali.

Cătălin Hegheș

Controversele, în acest context, nu sunt deloc dezirabile. Oficialii europeni au atras atenția, nu o singură dată, că atunci când vine vorba de proiecte europene, instituțiile trebuie să coopereze. În administrația publică, mai ales, colaborarea între factorii decizionali este esențială pentru succesul proiectelor. În România, mai sunt încă multe lucruri de învățat în acest sens.

Un caz aparte îl reprezintă disputa dintre instituțiile publice cu cele mai mari bugete din județ, respectiv Primăria Târgu Mureș și Consiliul Județean (CJ) Mureș. În timp ce municipalitatea administrează un buget de aproximativ 50 de milioane de euro, Consiliul Județean are la dispoziție doar 25 de milioane de euro. Ambele instituții au accesat în acest an credite, însă gradul de îndatorare este diferit. La Primăria Târgu Mureș, potrivit purtătorului de cuvânt al instituției, Marius Pașcan, gradul de îndatorare va fi, începând cu anul viitor (când încep plățile pentru creditele accesate anul acesta), de 18%. Consiliul Județean a încercat, în schimb, evitarea accesării creditelor, pentru a menține un grad de îndatorare mic, undeva la aproximativ 3% din buget, potrivit datelor furnizate de directorul Direcției Economice, Iosif Bartha.

Pregătirea pentru aderare

În ultimii patru ani, ambele instituții au încercat să se pregătească pentru aderare și și-au înființat câte un compartiment de integrare europeană (numit serviciu, în cazul Primăriei, respectiv direcție, în cazul CJ). Consiliul Județean are o echipă de 16 persoane care lucrează în cadrul direcției, în timp ce primăria are cinci. Și aici strategiile diferă, pentru că Primăria a ales să lucreze în parteneriat cu ONG-urile și a apelat chiar la consul-

Fotografia: Cătălin Hegheș

Lokodi Edit, președintele Consiliului Județean Mureș

tanță de la firme private, în timp ce Consiliul Județean a ales calea formării profesionale a propriilor angajați, cu rezultate bune obținute în urma susținerii examenelor de atestare.

Strategiile se despart și mai tare întrucât, din cauza disputelor politice, cele două instituții nu colaborează aproape deloc. Fiecare administrație locală din Mureș trimite proiecte sau cere consultanță de la „județ“ în majoritatea proiectelor întocmite care vizează fonduri europene, mai puțin Primăria Târgu Mureș, care face notă discordantă. Purtătorul de cuvânt al instituției, Marius Pașcan, crede că explicația e una singură: „nu avem nevoie de consultanță de la județ, pentru că ne descurcăm și singuri“.

Rezultatele contrazic liderii...

...întrucât, din 2004 până în prezent, Primăria a reușit să atragă aproximativ 300.000 de euro din fonduri de preaderare, în timp ce proiectele Consiliului Județean au adus un total de 78 de milioane de euro.

Aderarea este așteptată de cele două instituții cu câte un portofoliu de proiecte, chiar dacă liderii ambelor recunosc faptul că acestea vor trebui modificate, întrucât nu se cunoaște modelul exact al studiilor de fezabilitate și al cererilor de finan-

țare. Consiliul Județean are 753 de proiecte depuse la ADR Centru, situându-se pe primul loc pe regiune în competiția între județe, în timp ce Primăria Târgu Mureș a depus 20.

Așteptând integrarea

Părerile sunt împărțite și în privința problemelor cu care se vor confrunta cele două instituții după aderare. Vicepreședintele Consiliului Județean Mureș, Alexandru Frățean, crede că instituția va avea dificultăți în privința capacității de cofinanțare, pentru că va trebui să ajute și primăriile de comune. Tocmai de aceea, spunea și președintele CJ, Lokodi Edit, s-a menținut gradul de îndatorare mic, pentru ca, în cazul unor dificultăți la cofinanțarea unor proiecte mari, să poată fi accesate credite.

La Primărie conducerea se arată încrezătoare. Chiar dacă gradul de îndatorare este mare, resursele bugetare sunt și ele mai mari, iar purtătorul de cuvânt Marius Pașcan e convins că nu vor fi probleme de cofinanțare.

Părerile sunt asemănătoare în ceea ce privește data la care va începe derularea primelor proiecte finanțate cu fonduri structurale. Ambele conducători ale celor două instituții consideră că primele fonduri structurale vor veni în județ abia în a doua parte a anului viitor.

Dorin Florea și Carmen Gheorghită, la masa discuțiilor despre proiecte

Ce a câștigat și ce a pierdut Polonia după aderare

În ciuda dezastrului anunțat de unii analiști, Polonia a fost pregătită înainte de aderare, astfel încât nimic spectaculos nu s-a întâmplat. Chiar dacă, aparenț, polonezii au intrat în UE ceva mai bine pregătiți decât România, mulți analiști consideră că am putea avea trasee asemănătoare în UE, cel puțin din punct de vedere economic.

Camelia Moga, Adrian Lungu

Un raport guvernamental, la un an după aderare, a scos în evidență faptul că investițiile străine directe în Polonia s-au ridicat la peste 6 miliarde de euro, o creștere de 23%, comparativ cu anul precedent. Iar exporturile poloneze către celelalte țări membre UE au crescut cu 35%, în perioada mai-decembrie, în comparație cu perioada similară a anului 2003. În plus, Polonia a primit cu 1,45 miliarde de euro mai mult decât a dat ea însăși la bugetul comun al Uniunii, iar agricultura a beneficiat de circa 1,8 miliarde euro. Potrivit aceluiași raport, niciunul dintre scenariile pesimiste pe care le prognozau scepticii nu s-a realizat: falimentul masiv al micilor proprietari, invadarea pieței poloneze cu produse din UE și străini care să cum-

pere proprietăți nenumărate în Polonia. Nici polonezii nu au plecat masiv în alte țări din Uniune, în căutare de lucru. Oficialii polonezi au declarat de curând că peste 500.000 de persoane pleacă anual în Germania, Marea Britanie și Irlanda, în special pentru munci sezoniere. În 2006, la doi ani de la aderarea la Uniunea Europeană, balanța agroalimentară a Poloniei a devenit pozitivă. În sectorul produselor agroalimentare s-a înregistrat un excedent comercial de 1,6 miliarde de euro. Tomasz Suprovicz, prim consilier economic la Ambasada Poloniei în România, spune că, în 2005, existau 3,5 milioane întreprinderi, dintre care

Centrul Varșoviei, nucleu cultural și politic pentru cel mai mare nou stat membru al UE

6.300 întreprinderi mari, pondere asemănătoare cu situația din România. Întreprinderile mari poloneze contribuie cu 67% la comerțul exterior al Poloniei, iar reprezentanții din industria mobilei și industria alimenta-

ră au mers pe piața din Vest, în loc să aștepte venirea investitorilor străini. Potrivit profesorului Tadeusz Kolodziej, președintele Asociației Poloneze de Studii ale Integrării Europene, realitatea i-a contrazis pe cei care se așteptau ca o serie de întreprinderi să dea faliment și ca Polonia să-și piardă identitatea națională. În ultimii șapte ani, Polonia a cunoscut deja o creștere economică, iar zlotul, moneda națională, a continuat să se aprecieze în tot acest timp, aprecierea neafectând negativ exporturile. Șocul aderării s-a produs cu câteva luni înainte de momentul 1 mai 2004, când, de teamă că prețurile vor crește, oamenii au început să cumpere și au ajuns la stocuri de două ori sau de patru ori peste necesar. Dacă fermierii polonezi au fost fericiți după intrarea în Uniunea Europeană, grație subvențiilor generoase, restul populației nu a avut foarte multe motive de fericire. După aderare, produsul intern brut pe cap de locuitor s-a menținut la sub 45% din media UE. Situația pentru anul 2005 nu era deloc promițătoare, cu o creștere de doar 3,2% a PIB, chiar dacă în 2006 s-a ajuns la 4,5%.

Aproape trei sferturi dintre polonezi consideră că aderarea la Uniunea Europeană nu a produs nicio schimbare în viața lor, în timp ce 17% cred

că aderarea le-a îmbunătățit nivelul de trai, iar 13% sunt de părere că este mai rău. Corporațiile multinaționale au început să își mute în Polonia nu doar unitățile de producție, dar au creat și o serie de centre de cercetare. În ceea ce privește migrația forței de muncă, nu s-a produs un „export masiv de creiere“, iar mulți polonezi au preferat să mearsească în țară, în condiții avantajoase. Câștigătorii aderării europene în Polonia s-au dovedit a fi agricultorii, tinerii, cercetătorii și consumatorii. Agricultorii au fost avantajați de aderarea la UE, care le-a adus acces la credite mici. Ei au beneficiat de efectele creșterii exporturilor alimentare, de plățile directe prin Politica Agricolă Comună și de noile tipuri de credite. Indirect, sistemul financiar s-a dezvoltat semnificativ, întrucât accesul la credite impunea ca populația rurală să aibă cont la bancă. Ca o consecință, a crescut numărul locurilor de muncă în agricultură, o tendință aparent contrară dezvoltării unei țări. Protecția consumatorului a devenit o realitate normată de standarde stricte. Cea mai bună modalitate de a reduce efectele negative ale „șocului aderării“ este luarea cât mai multor măsuri în vederea adaptării la regulile europene înaintea acestui moment, a fost concluzia profesorului Tadeusz Kolodziej.

cât primești dacă plătești

7

Monica Macovei:

„Efectele reformei în justiție nu vor apărea peste noapte”

Declarată recent „Comunicatorul anului” pentru anul 2006, ministrul Justiției Monica Macovei a încercat să explice cititorilor euROpeanului evoluția României spre o justiție europeană. Ministrul român, în care comisarul pentru Justiție, Franco Frattini, are cea mai mare încredere, vorbește, în interviul de mai jos, despre aplicarea clauzei de salvagardare, lupta cu mica și marea corupție, schimbările necesare în sistem și despre reprezentanții României în justiția europeană.

euROpeanul: Ce anume simte cetățeanul de rând din întreaga reformă a justiției? Ce va simți după 1 ianuarie 2007?

Monica Macovei: Reforma în justiție are, în acest moment, efecte mai puțin simțite la nivelul cetățeanului de rând. Efectele vor apărea în timp, nu peste noapte, și vor fi pe mai multe planuri: cel material – odată cu începerea și, bineînțeles, finalizarea lucrărilor de reparații și modernizare a imobilelor în care funcționează instanțele și parchetele. După cum știți, am obținut, prin negocieri cu Banca Mondială, cel mai mare împrumut pe care această instituție l-a acordat vreodată unei țări pentru finanțarea proiectului de reformă a justiției.

Programul de finanțare negociat cu Banca Mondială vizează începerea unor lucrări noi și reparații capitale la 25 de sedii de instanțe, în valoare aproximativă de 75 mi-

Foto: CE

rămân la părerea că cel mai bine este ca acest proces de unificare

noașterea automată a hotărârilor judecătorești în țările membre UE. Cei care vor avea de suferit de pe urma acestor sancțiuni vor fi cetățenii și companiile, care au hotărâri de recunoscut și executat în state membre UE.

euROpeanul: Care este rezultatul așteptat în privința legii Agenției Naționale de Integritate (ANI) și consecințele votării sale în forma actuală? Cum se vor manifesta consecințele după data aderării?

Monica Macovei: Înființarea Agenției Naționale de Integritate va fi una din chestiunile pe care va continua monitorizarea României și după 1 ianuarie 2007. Neîndeplinirea acestui angajament

„Cetățenii și companiile care au hotărâri de recunoscut și executat în state membre UE vor avea de suferit dacă se activează clauza sectorială de salvagardare”

a jurisprudenței să fi venit din interiorul sistemului.

Mai este un lucru important de spus – un beneficiu al integrării este că hotărârile judecătorești pronunțate în România se vor recunoaște automat în toate țările membre. Acest lucru va fi posibil imediat după integrare și să sperăm că nu va fi impusă vreo sancțiune României în următorii trei ani.

euROpeanul: Mai este valabilă posibilitatea activării clauzei de salvagardare în justiție? Ce ar presupune aceasta, dacă se va activa?

Monica Macovei: Clauza de salvagardare, cea care ar fi dus la amânarea integrării cu un an, nu se mai poate activa. Decizia a fost deja anunțată de Comisia Europeană – aderarea României va avea loc la 1 ianuarie 2007. Se pot aplica, în schimb, sancțiuni, numite clauze sectoriale. Într-adevăr, în cazul justiției, o astfel de sancțiune va însemna nerecu-

„Înființarea Agenției Naționale de Integritate va fi una din chestiunile pe care va continua monitorizarea României și după 1 ianuarie 2007”

vrea o modalitate de conștientizare în rândul populației și a diferitelor sectoare vizate a efectelor corupției și de a le spune oamenilor că nu trebuie să dea mită și nici să ia. De aici și publicul țintă al unor astfel de campanii anticorupție – medici, polițiști, alte categorii de funcționari publici. Cum și noi vom lansa propria campanie anticorupție în justiție. Marea corupție este pe un alt plan și ea e definită fie prin poziția celui care ia sau dă mită, fie prin valoarea mitei. Eu cred că anchetele pe care Direcția Națională Anticorupție le face, trimerile în judecată în mai multe cazuri de parlamentari sau membri ai Guvernului demonstrează că lupta cu corupția este un fenomen real. Apar primele rezultate, primele trimeri în judecată în dosare de corupție. Bineînțeles că este importantă și condamnarea definitivă, etapă finală care va arăta cât de angajați suntem în lupta anticorupție. Dar pentru etapa actuală, la un an practic de la primele anchete serioase de corupție, cred că rezultatele sunt multumitoare.

euROpeanul: România a pierdut foarte multe procese la CEDO. Ați inițiat o reformă de responsabilizare a judecătorilor. Care este finalitatea și cum estimați că va evolua situația în această privință?

Monica Macovei: Răspunderea judecătorilor și a procurorilor este prevăzută în Constituție, unde se spune că statul, adică Ministerul Finanțelor, se poate îndrepta împotriva magistraților dacă aceștia au acționat cu rea-credință sau gravă neglijență. Ce presupune acest lucru? Ca în urma unei condamnări la CEDO să se demonstreze, în instanță sau printr-o anchetă disciplinară, că judecătorul X sau procurorul Y a acționat fie cu rea-credință când a dat acea soluție, fie a dat dovadă de gravă neglijență. Abia când acest lucru este demonstrat, statul se poate întoarce împotriva procurorului sau judecătorului.

„Marea corupție este definită fie prin poziția celui care ia sau dă mită, fie prin valoarea mitei”

Eu cred că e important ca oricine greșește să plătească. Este un principiu care trebuie să se aplice tuturor. M-ați auzit deseori criticând inspecția CSM. Este singura instituție care are competențe în anchetarea disciplinară a judecătorilor și procurorilor. Rezultatele

lipsesc, însă; sunt atât de puțini sancționați disciplinar încât este departe de a da un semnal că magistrații trebuie să răspundă pentru greșelile lor. Sper, însă, că toată lumea va începe să-și facă treaba serios, că toți vor înțelege că o curățenie care vine din interior este cea care va avea cele mai bune rezultate. Dacă nu, va trebui să renunțăm la sistemul actual de autogovernare a justiției. [nr.: Autogovernare prin intermediul CSM. Alternativa ar fi schimbarea legii în direcția reducerii atribuțiilor CSM.]

euROpeanul: Care sunt noutățile în privința numirii celor doi judecători pentru instanțele europene? Ce credeți despre portofoliul primit de viitorul comisar european din partea României?

Monica Macovei: Comisia de evaluare interministerială, formată din Ministerul Justiției, Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Integrării Europene, i-a înaintat primului-ministru propunerile pentru cele două posturi de judecători la Curtea de Justiție a Comunităților Europene (CJCE) și la Tribunalul de Primă Instanță. Decizia urmează să fie anunțată de primul-ministru. În ceea ce privește portofoliul pe care comisarul Ro-

Legea ANI

Camera Deputaților a votat o variantă de lege a Agenției Naționale de Integritate diferită de cea din propunerea Guvernului. În forma actuală, ar urma ca agenția să nu mai verifice averile demnitarilor, ci doar declarațiile de avere ale acestora. De asemenea, proiectul rezultat după trecerea prin Camera înlătură incompatibilitățile și conflictele de interese și elimină sancțiunile propuse pentru cei care nu-și puteau justifica averile, printre care cea mai gravă era pierderea funcției publice deținute. Înființarea Agenției de Integritate este unul dintre angajamentele asumate de România față de Comisia Europeană.

mâniei îl va administra sunt mai degrabă înclinată să spun că mă așteptam la ceva mai de substanță și cu mare impact, dar activitatea în timp a comisarului României va fi cea care va conta.

Ioana Morovan, Adrian Lungu

Europa pe înțelesul tău

www.mie.ro

8

generația wireless

Ce spun tinerii despre UE

Câțiva studenți au răspuns pentru euROpeanul la întrebări despre rolul tinerilor în procesul integrării și perspectivele pe care ei le văd după 1 ianuarie 2007. Ei au fost printre cei 50 de participanți la Școala de

Vară 2006 a Ministerului Integrării Europene, unde, în discuții libere cu politologi, europarlamentari și lectori din țară și străinătate, participanții au abordat rolul României într-o Europă în schimbare.

Dragoș Badea

București ♦ student la SNSPA, Administrație Europeană

„Consider că integrarea României în Uniunea Europeană este esențială, atât din perspectiva cetățenilor români, cât și din cea a europenilor. Progresul economic în majoritatea statelor membre este deja cunoscut și analizat, fapt ce îmi întărește încrederea în viitorul progres economic al României. De altfel, vreau să cred că Uniunea Europeană reprezintă, în principal, punerea în comun a valorilor statelor membre și nu doar a potențialului economic. Dacă valorile rezistă în timp, al doilea aspect poate fi perisabil. Pentru România, în general, și pentru cetățenii români, în special, integrarea în Uniunea Europeană și consecințele acesteia reprezintă o schimbare de impact. Eu o privesc ca pe o naștere care, așa cum este normal, cere sacrificii. Pentru transformarea României într-o țară cu standarde europene, schimbarea este o condiție esențială și se va dovedi dificilă și greu de gestionat de către români. Amprenta unui sistem închis încă mai persistă. Chiar dacă este un lait-motiv, schimbarea mentalității românilor, după aderare, reprezintă pentru mine o perspectivă semnificativă a României. Va fi un proces îndelungat, dar care va rezista în timp. Deschiderea porților UE ne va aduce un mare avantaj, prin participarea tinerilor

la programele de formare ale Uniunii (Socrates, Leonardo da Vinci și Youth), prin experiența celor care vor munci în UE și prin promovarea imaginii României.

Sunt foarte multe perspective dar, din păcate, acestea nu se vor vedea în primul an după aderare, ci pe termen mai lung. În viziunea mea, tinerii joacă un rol esențial în acest proces de schimbare, pentru că ei sunt, de obicei, cei mai deschiși și mai dispuși în acest sens, fapt susținut de natura umană. Tinerii vin cu idei proaspete și au avantajul unui optimism obiectiv, aspect ce trebuie înțeles și de celelalte categorii de vârstă. Uniunea a investit mult în programe dedicate perfecționării tinerilor, fapt ce ne face să credem în promovarea unui sistem deschis. În toate instituțiile, fie ele private sau ale administrației publice, prezența unui spirit tânăr, bine pregătit, va aduce cu siguranță schimbări pozitive. Cerințele pentru angajare devin tot mai pretențioase (cunoașterea a cel puțin unei limbi străine, cunoașterea de operare PC etc.) și consider că tinerii pot răspunde cel mai repede acestora. Tinerii vor fi cei mai pregătiți să promoveze schimbarea pe care o cere integrarea României în UE“.

Ioana Emina Dumitrașcu

București ♦ Studentă anul IV SNSPA

„Fiecare individ, când se gândește la UE, surprinde două aspecte: cel obiectiv, în care individul are cunoștințe mai bogate sau mai reduse asupra instituțiilor, politicilor și proceselor europene, și cel subiectiv, în care individul știe mai mult sau mai puțin cu ce îl va afecta pe el fenomenul european venit și pe meleagurile noastre. Din perspectiva tânărului, știu că va crește concurența între companiile noi și cele vechi, între companiile locale și cele străine și știu că astfel competența și pregătirea vor deveni valori pe care companiile le vor căuta din ce în ce mai mult. Ceea ce ne va da nouă, tinerilor competenți, șansa să ne afirmăm. Din perspectiva studentului, știu că integrarea îmi va deschide porțile către acele universități la care posibilitatea de a aplica (fie pentru cursurile lor, fie doar pentru programe sau școli de vară) se rezumă doar la cetățenii statelor membre. Din perspectiva călătorului, știu că nu voi mai sta ore întregi cu pașaportul în mână, la granița cu vecinii europeni, ca să-mi pot începe vacanța. Din perspectiva consumatorului, mă tem de scăderea puterii de cumpărare și de scăderea calității produselor cumpărate. Din perspectiva persoanei angrenate în viața societății civile, știu că asociația pe care încerc să o înființez va putea accesa fonduri europene, pentru a ne duce visul la capăt. Din perspectiva bucureșteanului, sper că viitoarea calitate de capitală a unui stat membru va transforma Bucureștiul într-un oraș mai sigur, mai curat și mai civilizat. Din perspectiva cetățeanului român, mă tem că produsele și companiile românești nu vor face față concurenței străine. A fi stat european nu este doar o calitate atribuită, ci și una dobândită. Până acum, am dobândit această calitate respectând criteriile minimale. După 1 ianuarie 2007, va trebui să luptăm pentru a depăși limita de „suficient“. Vor exista aspecte care vor afecta negativ România, la fel cum vor

exista și aspecte ce ne vor influența pozitiv. Iar acest lucru depinde de noi. Cred în capacitatea României de a deveni, cu adevărat, stat european, dar nu cred în progresul forțat. Cred în ritmul propriu și în capacitatea individuală a fiecărui actor statal, dar nu cred în implementarea formelor fără fond, indiferent de domeniul la care ne referim. România are un ritm propriu, care nu va fi atât de alert precum cel estimat. Se promovează, din ce în ce mai mult, viziunea că tinerii vor fi atât motorul, cât și principalii beneficiari ai drumului României spre Europa. Plasarea tinerilor în această categorie arată fie recunoașterea faptului că beneficiile integrării vor veni ceva mai târziu decât 1 ianuarie 2007, fie că la nivelul unei populații relativ îmbătrânite majoritatea politicilor sunt adresate tinerilor, adică unui procent destul de mic din totalul populației. Demn de remarcat este faptul că, într-adevăr, tinerii sunt principalii beneficiari.“

Pagină realizată de Camelia Moga

Andrei Ghindăoanu, Buzău ♦ Bursier DAAD și absolvent ASE București

„Pentru mine, Uniunea Europeană nu înseamnă, nici mai mult, nici mai puțin, decât ceea ce este: o organizație economică supranațională. Este un prim pas în realizarea obiectivului idealist al unui continent unit prin valori și libertăți comune. Dacă ne gândim la instituțiile sale, UE este un organism extrem de birocratic, dar care face posibilă existența unei libertăți aproape totale de mișcare pe continent. În câțiva ani, vom putea călători fără niciun fel de formalitate, oriunde pe continent. Vom putea munci și studia în orice țară europeană. Privind dincolo de interesul nostru personal, aderarea la UE reprezintă șansa de a face lobby pentru România, de a-i ajuta pe ceilalți să ne descopere ca popor prin cultura și tradițiile noastre. Plus că, rigorile unui astfel de sistem ne vor forța să contribuim la o dezvoltare durabilă și coerentă a continentului. Iar un pic de disciplină nu ne-ar strica, nu? Anii ce urmează, până la integrare (că vor fi 20 sau 50, e greu de estimat), vor constitui o perioadă de mari schimbări, iar cei care decid succesul acestui proiect sunt tinerii. Indiferent că își doresc asta sau nu, tinerii trebuie să-și contureze viața pe fondul acestei conjuncturi. Ei sunt cei care vor trebui să ia deciziile, într-o perioadă de maximă importanță pentru România. De potențialul, ambiția și integritatea lor depinde desprinderea țării noastre de trecut și recuperarea cât mai rapidă a deficitului economic, de mentalitate și de încredere în sine“.

Silvia Cocârțeu

masterand la Universitatea Nice-Sophia Antipolis, Franța

„Uniunea Europeană este greu de definit. Pentru mine, UE reprezintă în primul rând valori comune precum libertatea, toleranța, solidaritatea și o multitudine de culturi unite de aceeași viziune. Uniunea Europeană este o deschidere spre o carieră profesională internațională, dar și recunoașterea unor competențe la nivel european. În același timp, ea reprezintă în permanență o provocare pentru fiecare dintre cetățenii săi, prin schimbările aduse, odată cu aderarea, în noile state membre, dar și în structura instituțiilor. În opinia mea, aderarea României la UE va aduce oportunități de finanțare europeană pentru diferite proiecte, mai mulți investitori pe piața românească, dar și o deschidere culturală. Libertatea de mișcare în interiorul Uniunii, precum și posibilitatea de a studia în universități europene, vor da tinerilor români șansa de a experimenta în mod direct și personal ceea ce înseamnă acest set de valori comune, de a descoperi diversitatea culturii europene. Iar această experiență nu poate fi decât benefică pentru o viitoare carieră profesională. Tinerii aduc dinamism, pasiune, entuziasm. Sunt convinsă că integrarea efectivă a țării noastre în UE are nevoie de aportul tinerilor. Prin implicarea lor în ONG-uri, prin interesul pentru dezbateri pe teme europene, tinerii contribuie la creșterea rolului societății civile în luarea deciziilor. Tinerii sunt mai deschiși dialogului intercultural, iar implicarea lor aduce cu sine nu doar o accelerare a acestui proces de integrare, dar și un suflu european nou de care UE are nevoie“.

Foto: europa.eu

Soarta culturilor de plante modificate genetic

Din 2007 agricultorii români nu vor mai putea cultiva soia modificată genetic. Uniunea Europeană a luat decizia de a interzice aceste culturi, nu însă și pe cele de porumb modificat genetic.

Vlad Telibașa

Culturile de organisme modificate genetic au dat naștere multor dezbatere. Una din marile necunoscute rămâne efectul pe care aceste plante îl au asupra organismului uman. Fiind un produs de laborator, soia modificată genetic conține o toxină care o face capabilă să reziste în fața dăunătorilor, însă efectul acesteia asupra organismului uman nu este pe deplin cunoscut. „Organismul uman nu este obișnuit să metabolizeze această toxină”,

spune Dan Craioveanu, președintele Federației Naționale de Agricultură Ecologică.

O serie de teste de laborator efectuate pe cobai au demonstrat că aceștia au suferit o alterare în activitatea enzimatică a pancreasului și o modificare a celulelor pancreatice. Fără a obține totuși un rezultat elocvent, specialiștii de la Universitatea din Urbino (Italia) au precizat că soia modificată genetic prezintă anumite riscuri pentru sănătate.

De o altă părere este însă Valeriu Tabără, susținător fervent al culturilor de soia modificată genetic. „Soia modificată genetic nu reprezintă niciun pericol pentru sănătatea omului. E o plantă autogamă, a cărei polenizare se face cu propriul polen. Scopul modificărilor genetice este acela de a o face imună la un anumit tip de ierbicid, glifosat. Acest ierbicid este la rândul lui unul foarte

prietenos cu mediul, se descompune la soare și nu migrează în apă”, spune Valeriu Tabără.

Soia nu, porumb da

Cu toate acestea, în Uniunea Europeană este permisă cultivarea porumbului modificat genetic. Dan Craioveanu e de părere că utilizarea porumbului modificat genetic nu este foarte oportună.

„Polenul de la acest tip de porumb va permite contaminarea și a altor culturi. Mai mult, va afecta mediul prin influența pe care o va avea asupra solului și a micro-faunei”.

Valeriu Tabără consideră însă că porumbul modificat genetic e absolut necesar în condițiile în care în zona de vest a țării se constată un grad foarte ridicat de dăunători.

„Chiar dacă avem hibridi foarte buni în România, va trebui să utilizăm

porumb modificat genetic din cauza numărului mare de dăunători”.

Problema organismelor modificate genetic s-a regăsit și în raportul de monitorizare a României întocmit de Comisia Europeană. Autorităților de la București li s-a atras atenția în această problemă, unul din punctele esențiale fiind îmbunătățirea cadrului legislativ.

„Trebuie intensificate pregătirile pentru realizarea unui sistem bine definit, care să garanteze că întreaga recoltă de soia modificată genetic, din 2006, va fi înregistrată, trimisă către fabricile de procesare, etichetată și monitorizată conform cerințelor Consiliului European”, se arată în raportul din 26 septembrie. Potrivit informațiilor oferite de Ministerul Agriculturii, la nivelul anului 2006, în România s-au cultivat aproximativ 130 de mii de hectare de soia modificată genetic.

OBLIGAȚIILE FERMIERILOR

Respectarea standardelor de protecție a mediului

După aderarea la Uniunea Europeană, agricultorii români vor fi nevoiți să respecte normele comunitare de protecție a mediului. Aceste norme condiționează alocarea subvențiilor agricole.

Standardele comunitare de protecție a mediului se referă în principal la:

- calitatea apei: la nivel comunitar, sunt prevăzute măsuri pentru a asigura protecția apei de poluarea cauzată de nitrații din agricultură, controlul și limitarea reziduurilor de pesticide în apă etc.
- utilizarea durabilă a terenului agricol și a solului: măsurile vizează prevenirea deteriorării terenurilor și solului ca urmare a degradării provocate de defrișări, a degradării chimice (din cauza pesticidelor și a îngrășămintelor) și a degradării biologice (inclusiv schimbarea microorganismelor și a conținutului solului).

Foto: Lucian Man - concurs euROpeanul

- calitatea aerului: reglementările asigură reducerea emisiilor nocive (de exemplu, agricultura este principala sursă a emisiilor de amoniac care contribuie la deteriorarea pădurilor din cauza ploilor acide).
- conservarea biodiversității, resurselor genetice și a peisajului: protejarea florei și faunei, a terenurilor etc. sunt strict reglementate.

Producția ecologică

Agricultorii care practică agricultura ecologică trebuie să respecte standarde suplimentare de protecție a mediului. Agricultura ecologică presupune:

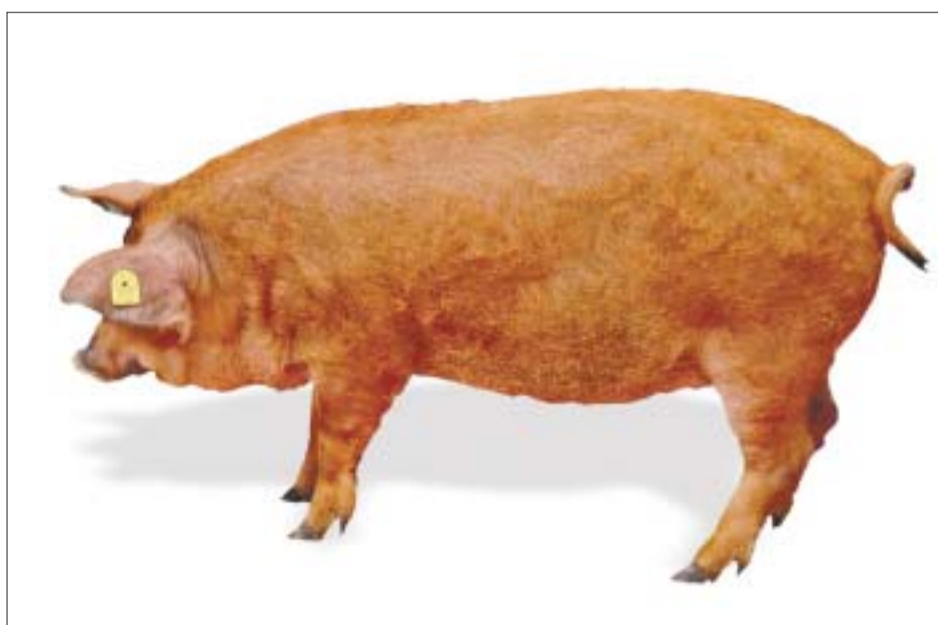
- ◆ respectarea principiilor produselor ecologice (neutilizarea tehnologiilor poluante, ameliorarea continuă a fertilității naturale a solului, utilizarea economică a resurselor energetice etc.);
- ◆ e interzisă utilizarea pesticidelor, ierbicidelor, fertilizatorilor sintetici și a practicilor de manipulare genetică. În ceea ce privește creșterea animalelor, este interzisă folosirea profilactică a antibioticelor și a hormonilor de creștere și se pune accentul pe bunăstarea animalelor și pe asigurarea unei hrane cu produse naturale;
- ◆ nu se folosesc materiale furajere, aditivi alimentari, ingrediente pentru prepararea alimentelor, substanțe folosite în alimentația animalelor, substanțe ajutoare pentru pregătirea furajelor, produse pentru curățarea și dezinfectarea adăposturilor pentru animale și alte produse decât cele permise să fie folosite în agricultura ecologică;
- ◆ este obligatorie folosirea de semințe sau material vegetativ săditor obținute prin metode de producție ecologică;
- ◆ toate stadiile procesului de producție, inclusiv depozitarea, procesarea, ambalarea și etichetarea produselor sunt controlate de un organism de inspecție și certificare, înființat în acest scop.

Porcul fără colesterol, o specie inedită

Cine vrea să știe ce mănâncă în farfurie trebuie să fie conștient că porcii cu aspirații de a ajunge salam devin niște personaje însemnate, odată cu aderarea.

Oana **Burghilea**

În primul rând, înainte de a ajunge pe farfurie, porcul românesc va fi tratat cu respect, având la dispoziție un spațiu de cel puțin 1,64 metri pătrați, o ambianță adecvată cu o temperatură între 12 și 28 de grade Celsius, cu iluminare cel puțin între orele 9.00 și 17.00, canalizare și ventilație corespunzătoare. De asemenea, porcul se bucură de numeroase drepturi consistente: dreptul de a nu fi legat, dreptul de a se odihni, dreptul la așternut de paie în fiecare zi, dreptul la socializare, la liniște, igienă și dezinfectare. Fiecare ființă umană care îl vizitează în crescătorie va fi

obligată să poarte echipament special pentru menținerea unui grad de igienă crescut. Porcul mai are dreptul la alimentație fără antibiotice, ci doar cu probiotice

și, nu în ultimul rând, dreptul la o moarte rapidă la abator. Dar nici o porcină nu și-ar putea împlini destinul de salam dacă nu ar fi de rasă, cu pedigree recunoscut în Uniunea Europeană – fie Marele Alb, Marele Negru, Landrace, Durock sau Hampshire. Mai nou, cele mai rafinate preparate din carne s-ar putea face și din porcine care până nu de mult abundau în gospodăriile țărănești. Este vorba despre Mangalița, o rasă rustică pentru care o firmă de procesare a demarat din 2005 un program de salvare a patrimoniului genetic, având în vedere că în ultimul timp producătorii individuali și cei autorizați au început să o neglijeze. Porcii de Mangalița au un mare avantaj: carnea lor are un conținut de colesterol foarte mic și un procent mare de acizi grași nesaturați, în ciuda faptului că au un procent mare de grăsime în carcasă. Firma amintită a reușit să achiziționeze în prezent, cu aju-

torul importurilor din Austria și Ungaria, un efectiv de porcine de rasă pură Mangalița (40 scroafe, 13 vieri, 39 tineret). „Unitatea vrea să valorifice acest potențial al porculor Mangalița în scop economic, dar și cultural istoric”, susține Ioan Antoci, director general al companiei, amintind că, este știut, carnea porcului de Mangalița se pretează excelent la produse tradiționale. Obiectivul unității este să ajungă la un număr de 500 capete scroafe și 500 capete scroafite până în 2011, dar și îmbunătățirea continuă a calității și purității rasei. Activitatea de ameliorare a rasei se desfășoară pe două planuri, respectiv selecție și reproducție. Selecția se face prin păstrare la reproducție a descendenților cu caractere fenotipice specifice rasei și pentru reproducție se apelează la însămănțarea artificială a femelelor corespunzătoare cu material seminal obținut de la vieri autorizați.

EURO-DICȚIONAR

În fiecare număr, euROpeanul încearcă să explice anumii termeni din jargonul european.

Libera circulație a bunurilor

Principalul obiectiv al Tratatului CEE era acela de a elimina barierele economice între statele membre, scop în care Tratatul prevedea stabilirea unei Piețe Comune bazate pe cele patru libertăți: libera circulație a bunurilor, persoanelor, serviciilor și capitalurilor. Libera circulație a bunurilor (mărfurilor) dintr-un stat membru în alt stat membru al UE presupune armonizarea sistemelor de taxe vamale și reglementări comune în domeniile sănătății, protecției consumatorilor și protecției mediului, la care se adaugă eliminarea tuturor obstacolelor în calea schimburilor comerciale.

Foto: Camelia Moise – concurs euROpeanul

Libera circulație a persoanelor

Lucrătorii salariați precum și cei independenți din statele membre ale UE au dreptul de a se stabili și lucra în orice alt stat membru decât cel al cărui cetățeni sunt, beneficiind de avantajele sociale ale țării de reședință în aceleași condiții ca și resortisanții acelei țări, fără nici o discriminare bazată pe naționalitate. Principiul nediscriminării implică dreptul oricărui cetățean al Uniunii Europene de a pătrunde pe teritoriul altui stat membru fără a fi controlat.

Libera circulație a serviciilor

Dreptul de a presta liber servicii oriunde în spațiul comunitar este o consecință a realizării Pieței Interne. El permite cetățenilor Uniunii Europene să efectueze prestații dincolo de frontierele proprii lor țări, fără nici o restricție fondată pe naționalitate, prin prestări de servicii înțelegând orice prestație de acest gen furnizată în cadrul unei activități profesionale independente.

Libera circulație a capitalurilor

În 1993, principiul liberei circulații a capitalurilor a fost încorporat în Tratatul Uniunii Europene. Din 1994 a început a doua fază a Uniunii Economice și Monetare. Astfel, a fost introdus principiul libertății complete a mișcărilor de capital și a plăților, între statele membre, dar și între acestea și țări terțe.

În prezent, toate statele membre se bucură de o astfel de libertate totală.

Seleție și adaptare de Adrian Lungu

Surse: Dicționar de termeni comunitari MIE (Ion Jinga și Andrei Popescu), europa.eu

SIMBOLURI EUROPENE

.eu

Unul dintre cele mai nou apărute simboluri ale Uniunii Europene este domeniul internet de top .eu. Începând cu aprilie 2006, Uniunea Europeană are propriul nume de domeniu internet: .eu, ca și .com sau .org. Într-o eră în care internetul începe să domine economia și relațiile dintre oameni, faptul că toți cetățenii Uniunii se regăsesc sub umbrela aceluiași domeniu poate crea identitatea europeană la fel de mult ca moneda unică.

În iulie 2006 fuseseră deja înregistrate două milioane de domenii .eu.

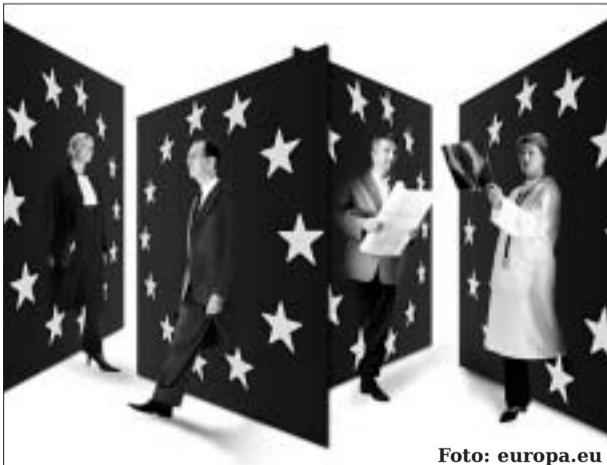

Foto: europa.eu

Domeniul .eu este administrat de EURid, o organizație nonprofit europeană, care vinde domeniile prin intermediul a 750 de reselleri autorizați. Mai multe detalii puteți găsi la adresa: www.eurid.eu.

Adrian Lungu

Cea mai recentă criză politică a răbufnit prin proteste în masă la Budapesta
Foto: www.hotnews.ro

Convulsii postaderare în noua Europă

Aderarea la Uniunea Europeană nu a însemnat și liniște pe scena politică din fostele state comuniste din Europa Centrală. Să vedem cum s-au descurcat după aderare guvernele aflate la putere în cele patru state ale Grupului de la Vișegrad – Cehia, Slovacia, Polonia și Ungaria.

Emil Neacșu

CEHIA. S-a evidențiat înainte de aderare prin conflictul cu Austria, legat de poluarea produsă de centrala atomică de la Temelin (Cehia), Viena amenințând chiar la un moment dat cu blocarea intrării Cehiei în UE. Cehia a aderat la UE condusă de un președinte – Vaclav Klaus – calificat de multe ziare și medii politice europene drept „eurosceptic”. În vizita de la București, din această vară, domnul Klaus a ținut să precizeze că nu este „eurosceptic”, ci „eurorealist”. Cehia post-aderare a fost zguduită de o serie de scandaluri politice, majoritatea legate de corupție. Alegerile parlamentare din acest an au complicat și mai mult lucrurile, Parlamentul de la Praga fiind divizat în mod egal între partidele de centru-dreapta și cele de centru-

stânga. Premierul Mirek Topolaneck a pierdut un vot de încredere în Parlament și este la un pas de demisie. Topolaneck se angajase să reformeze finanțele Cehiei – un capitol delicat la Praga, care a dus la demisia unor guverne cum ar fi cel al lui Vaclav Klaus (actualul președinte), în 1997 – și să conducă guvernul până la organizarea de noi alegeri, în 2007. Predecesorul lui Topolaneck, Jiri Paroubek, s-a evidențiat printr-un scandal de proporții, fiind deconspirat ca fost colaborator al poliției politice comuniste din Cehoslovacia. Paroubek a ajuns prim-ministru în aprilie 2005, după demisia premierului Stanislav Gross, actorul principal într-un scandal de corupție. Premierul care a dus Cehia în UE, Vladimír Špidla, este acum comisar european pentru afaceri sociale.

SLOVACIA. Slovacia era să intre în UE cu un președinte nedorit de cancelariile occidentale: ultranaționalistul Vladimír Mečiar. Acesta a fost învins, însă, la alegerile din aprilie 2004, de Ivan Gašparovič. Cel mai grav conflict politic actual dintre două state membre ale Uniunii le are în rolurile principale pe Slovacia și Ungaria. Motivul conflictului politic ungaro-slovac este familiar românilor: Budapesta a aplicat legea Statutului

maghiarilor din afara granițelor în cazul etnicilor maghiari din Slovacia, fapt care a iritat guvernul de la Bratislava. Alegerile parlamentare din acest an au avut ca rezultat aducerea la putere a unei coaliții de centru-stânga din care face parte și partidul lui Mečiar, iar președintele Gašparovič l-a desemnat premier pe Robert Fico. Din punct de vedere economic, Slovacia este o țară care atrage foarte mulți investitori străini datorită costurilor reduse ale forței de muncă și impozitelor scăzute.

UNGARIA. Premierul socialist ungar care a condus țara în Uniunea Europeană, Peter Medgyessy, a fost prima victimă politică a aderării. Medgyessy a fost nevoit să demisioneze la trei luni de la intrarea Ungariei în UE, din cauza unor neînțelegeri cu partenerii de guvernare ai socialiștilor. Succesorul său, Ferenc Gyurcsány, a reușit să câștige alegerile parlamentare din acest an, dar se află în prezent în mijlocul unui imens scandal politic, după ce a recunoscut, într-un mesaj adresat membrilor partidului său, că a minșit electoratul pentru a câștiga alegerile. Scandalul a umbrit manifestările din această toamnă dedicate împlinirii a 50 de ani de la revoluția antisovietică din Budapesta.

POLONIA. Polonia a aderat la UE sau UE aderă la Polonia? Așa s-au întrebat unii analiști politici, uimiți de pretențiile Varșoviei în momentul aderării și de multele solicitări post-aderare ale Poloniei. „Instalatorul polonez” a fost motivul invocat de statele „vechii Europe” pentru a frâna accesul liber al forței de muncă din cele 8 state foste comuniste care intrau în Uniune la 1 mai 2004 (plus Malta și Cipru). Agricultura a fost unul dintre domeniile cele mai disputate la negocierile Poloniei pentru aderarea la UE. Dacă în cazul Slovaciei impozitele sunt un argument în favoarea atragerii investitorilor străini, în cazul Poloniei situația este exact pe dos. Polonia este considerată cel mai fidel partener al SUA din „noua Europă”. Situația politică din Polonia este marcată în acest moment de tensiunile existente la nivelul coaliției aflate la guvernare, coaliție care reunește două partide antieuropene de extremă dreapta – Autoapărarea și Liga Familiilor Poloneze. Cu câteva luni în urmă, la momentul creării acestei coaliții, atât polonezii cât și liderii UE au contestat viabilitatea sa, fapt care pare a fi din ce în ce mai mult validat de evoluția vieții politice din Polonia.

Viața în capitala Europei

Pentru românii, Bruxelles-ul a fost în ultimii 10-15 ani cea mai vizibilă capitală din Europa. Parcursul aderării României la Uniunea Europeană a dus la o mediatizare agresivă a Bruxelles-ului și a tot ceea ce se întâmplă în capitala Belgiei.

Dan Luca
(EurActiv.com, Bruxelles)

Un oraș cu un milion de locuitori este în prezent „polul deciziilor legislative europene”, locul unde europenii își discută proiectele reale. Datorită instituțiilor europene, care absorb aproximativ 50.000 de persoane, alte 50.000 de persoane își desfășoară activitatea în Bruxelles-ul european, reprezentând țări, regiuni sau orașe, multinaționale sau federații sectoriale, „presa mare” sau firme de consultanță. O sută de mii de persoane care „respiră în fiecare zi Europa la centru” și pentru care construcția europeană înseamnă mai mult decât ceva instituțional. Vom încerca să creionăm viața expatriaților, care lucrează în structura europeană, fie ea publică sau

privată. Trăind în altă parte a Europei este nevoie să îți găsești un loc să locuiești, iar piața imobiliară a Belgiei este destul de prietenoasă. Mulți încep prin a-și închiria un apartament, dar doresc să-și achiziționeze o proprietate. Conform statisticilor Ministerului de Finanțe din Belgia, în anul 2005 prețul mediu pentru o tranzacție imobiliară în Bruxelles a fost de 275.500 euro. Cei din țările mediteraneene suferă enorm, din cauza climei umede. Acesta este și un serios factor pentru care mulți spanioli sau italieni nu rezistă prea mult în Bruxelles. Pentru un expatriat programul de muncă este lung, presărat cu întâlniri, prezentări sau lucru individual. Sfârșitul de săptămână este dedicat ieșirilor, și cum să nu fii tentat în a călători când Parisul este la o oră și 30 minute de mers cu trenul, ești la o oră distanță de litoralul Mării Nordului, la două ore și jumătate de Amsterdam și la două ore de Köln. Având în vedere că salariile sunt bune sau chiar grozave pentru unii, vacanțele exotice de o săptămână sunt un adevărat sport în Bruxelles, profitând și de ofertele incredibile de pe piața turistică. Nu mai surprinde

Românii din Bruxelles lansează în Parlamentul European studiul „Amprenta României”

pe nimeni când un coleg a fost săptămâna trecută în Egipt, în Africa de Sud sau chiar în China. Așa cum este normal, cu cât stai mai mult într-un loc începi să te integrezi în sistem. Viața ta este legată de sistemul de asigurări, de cel al creditelor bancare, de cel sanitar și, bineînțeles, de cel educațional. Mă refer aici în special la oferta educațională pe care o oferă Belgia copiilor de expatriați. Vrei sau nu, trebuie

să înveți cum funcționează creșele și grădinițele, școlile și liceele din capitala belgiană. Chiar dacă numărul non-belgienilor a atins masa critică, sistemul educațional nu are prea mari oferte și fie mergi pe educație flamandă, fie alegi calea francofonă. Desigur, liceul are și oferte în limba engleză, dar prețurile și rezervările cu ani de zile în avans te fac să te gândești de două ori.

(continuare în numărul următor)

Aici „Alo, Europa!” Cu ce vă putem fi de folos?

E aproape 5 după-amiaza și răcoarea serii începe să se facă simțită. Undeva, într-un cartier de pe „centura verde” a Bucureștiului, care în anii din urmă a devenit cartier rezidențial, un fost cămin de nefamilisti, acum sediu de firmă, modernizat și proaspăt zugrăvit, e luminat natural. La unul din etaje, agitație mare. Fetele butonează de zor, cu ochii ațintiți pe monitoare, scoțând din când în când câte o exclamație de surpriză. Cu privirea ageră și bujori în obraji, Dana, supervizoarea, trece pe rând pe la fiecare: „Uite, asta e cuvântul-cheie... Vezi că ți-am lăsat fereastra deschisă, ia-le la rând...” Imprimanta fâșâie și scoate o foaie colorată: „Stimate domnule, la întrebarea dumneavoastră...” Dana o scoate, o împătorește, o pune într-un plic pe care scrie ceva și îl așază peste celelalte care așteaptă în colț. Calculatoarele torc, clipind din becuțe. Cineva oftează, potrivindu-și casca și...

– Bună ziua, sunt Dana. Cu ce vă pot fi de folos?
– Bună, Dana! Ce faci? Cum a fost azi?
– Eh! Nu prea rău, am scos-o la capăt.
– Câte apeluri ați avut?
– Cam 60... Mai bine ca ieri...
– Cine a sunat?
– Păi, ca de obicei: mai mult femei decât bărbați. Cei mai mulți sunt pensionari sau elevi.
– Și întrebările?
– Stai o clipă, să mă uit în loguri... Aha, uite! Aceleași domenii pe primul loc: agricultura, libera circulație a persoanelor și politicile sociale – în special ce prevede legislația începând cu 2007.
– Ți se pare că sunt întrebări care se repetă foarte des?
– A, cu siguranță! Pot să-ți spun și care, aproape le-am învățat pe de rost... Până acum întrebările care s-au pus cel mai des au fost despre cota de lapte și normele care reglementează accesul forței de muncă în statele membre.
– Normal, oamenii vor să știe... Dar domenii care nu par să trezească interesul?
– Eu știu...De exemplu, nu prea întrebă lumea despre lucruri legate de energie, politica externă și politica de transport a Uniunii.
– Și cu întrebările pentru care nu aveți răspunsuri în baza de date cum faceți?
– Păi, așa cum s-a stabilit: întâi înregistrăm întrebarea în baza de date

și întrebăm cum dorește fiecare să primească răspunsul: prin poștă sau prin e-mail. Le luăm adresa și le comunicăm că vor primi răspunsul acasă, în 10 zile lucrătoare. În timp ce scriem toate astea, întrebarea s-a și trimis, automat, prin e-mail, coordonatoarei din Ministerul Integrării Europene. Ea o trimite mai departe, la persoanele de contact din MIE și din celelalte ministere, agenții și câte și mai câte. În trei zile primește răspunsul și ni-l trimite, tot prin mail, iar noi îl tipărim și-l expediem prin poștă – cu confirmare, ca să fim siguri că ajunge. Iar întrebarea și răspunsul le integram în baza de date.
– Și-ați trimis multe răspunsuri scri-se azi?
– Nu foarte. Totuși, baza de date e mare, sunt peste 850 de răspunsuri... Ai de unde alege...! Dacă nu mă înșel, de dimineață până acum am trimis 20 de răspunsuri prin poștă și 15 prin e-mail. Dar trebuie să ne mai sosească răspunsuri...
– Primiți și întrebări mai puțin obișnuite?
– Ei, câte nu întrebă lumea... De exemplu, cineva a vrut să știe care va fi direcția pe care o va urma România dacă vor exista puncte diferite de vedere între SUA și UE... Altcineva a întrebat ce clase sociale vor fi avantajate după aderare – cumva inginerii sau cei care lucrează în industrie? Sau dacă după aderarea României vor sur-

veni schimbări în ceea ce privește biserica... Sau dacă România poate să implementeze un sistem creștin în economie și politică, diferit de celelalte sisteme din UE...
– Cum ți se pare „job”-ul acesta, față de cele de până acum? E mai stresant? Mai interesant – ori dimpotrivă? Crezi că vei folosi mai târziu cunoștințele dobândite?
– Ce să zic? Trebuie să recunosc că e un job special. Nu m-am plictisit

nicio clipă și știu mai multe despre ce se va întâmpla după aderare; mă gândesc că asta îmi va folosi într-o bună zi... Cine știe, poate mă fac consultant...
– Tu ai pune vreo întrebare?
– Acum, nu. Baza asta de date mi-a dat răspunsuri la majoritatea întrebărilor pe care le aveam despre aderare.

A consemnat
Doina **Dobre-Lereanu**

CINCI ÎNTREBĂRI DESPRE FINANȚĂRI

Răspunsurile din acest număr sunt obținute cu sprijinul experților Camerei de Comerț și Industrie a României.

Energie inteligentă - Silvia Diaconiță: Suntem interesați de metodologia obținerii de finanțări nerambursabile europene din cadrul Programului Operațional în domeniul mediului (programul comunitar „Energie Inteligentă – Europa” – EIE). Avem cunoștințe tehnice și locație necesare pentru a deschide o fabrică de paleți din rumeguș la standarde europene în zona Buzău. Vă rugăm să ne informați dacă se mai pot depune cereri de finanțare pentru acest program (sau alte programe în domeniul eficienței energetice și al resurselor regenerabile de energie – respectiv combustibili solizi), de unde se pot procura documentele necesare și o persoană de contact, în vederea obținerii acestui sprijin.

Răspuns: Din păcate, deadline-ul pentru a transmite cereri de finanțare în acest an pentru programul „Intelligent Energy” a fost 31 octombrie. Anul viitor se va lansa programul Energie Inteligentă Europa II, iar condițiile și termenii limită pentru transmiterea cererilor de finanțare vor fi anunțate în primăvară. Detalii și noutăți despre acest program, precum și documentele necesare pot fi aflate pe site-ul http://ec.europa.eu/energy/intelligent/call_for_proposals/index_en.htm. În România, punctul național de contact este Ministerul Economiei și Comerțului, iar persoana de contact este Cătălina Meliță. Pentru finanțări de proiecte în domeniul mediului vă puteți adresa deocamdată Administrației Fondului pentru Mediu Adresa: Splaiul Independenței nr. 294, Corp A, Sector 6 București, Tel./Fax: (021)317.02.87, (021)317.02.89, (021)319.48.49, (021)319.48.50, Mobil: 0724.24.25.03, 0742.14.26.03, Program de lucru: Luni-Joi: 8:00-16:30, Vineri: 08:00-14:00.

Fonduri pentru cercetare - Iulia Pal: Doresc detalii despre finanțare din fonduri structurale și de coeziune ale UE pentru cercetare și dezvoltare tehnologică.

Răspuns: Cercetarea și dezvoltarea tehnologică vor fi finanțate prioritar prin Programul Operațional Sectorial de Creștere a Competitivității Economice, gestionat de Ministerul Economiei și Comerțului. Programul va fi lansat în anul 2007, cel mai probabil la finalul primului semestru. Pentru detalii despre condiții și tipuri de

Foto: Ioan Sarnulea - concurs hotnews.ro

proiecte care pot fi realizate vă invităm să consultați proiectul de program aflat la adresa: http://www.minind.ro/fonduri_structurale/PC.pdf, în special Axa Prioritară 2 – Creșterea Competitivității Economice prin cercetare –dezvoltare și inovare (pagina 40) și Axa prioritară 3 – Tehnologia informației pentru sectoarele privat și public (pagina 66).

Credite la bănci europene - Cristina Cruciug: Ce înseamnă aderarea la UE din punct de vedere al posibilității contractării de către cetățenii români, care lucrează în România, a unor credite de la băncile din UE și ce tip de credite vor fi acestea? Care sunt băncile ce au deja acest tip de ofertă?

Răspuns: După aderarea la UE, băncile europene vor avea dreptul să se stabilească pe teritoriul României sau să presteze liber servicii în țara noastră. Executivul a aprobat recent proiectul Legii privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, în care sunt reglementate condițiile de acces al instituțiilor bancare străine la piața financiară din România.

Instituțiile de credit din spațiul european vor beneficia de dreptul de stabilire și liberă prestare de servicii pe teritoriul României, potrivit principiului „pașaport unic”, instituit de UE. Supravegherea prudențială în acest caz se realizează de către autoritatea competentă din statul membru de origine.

Este posibil ca primele bănci din afara spațiului financiar românesc care ne vor oferi servicii de creditare să fie grupurile care au deja reprezentanțe în România.

Consultanții agreați de euROpeanul vor răspunde întrebărilor dvs. despre finanțări. Așteptăm să le adresați pe e-mail la euROpeanul@chelgate.ro, sau pe adresa Chelgate România, Str. Dr. Romniceanu, nr. 7, București, sector 5, cu precizarea „pentru euROpeanul”.

De la lume adunate...

Toate întrebările adresate de cetățeni prin intermediul „Alo, Europa” și-au găsit deja un răspuns. În numărul acesta vă prezentăm câteva exemple.

Întrebare: Ce se va întâmpla cu minele românești după aderare?
Răspuns: Minele cu parametri competitivi își vor continua activitatea. Cele fără perspective vor fi închise, iar zonele rămase vor fi transformate în relief curat, securizat total în parametri geografici și redat activităților silvice, agricole sau peisagistice. O suprafață destinată unei noi exploatare poate fi obținută numai în schimbul unui perimetru închis/reecologizat integral. Personalul minier va fi reorientat prin programe naționale către noi oportunități.

Întrebare: După aderare, se va mai putea face turism rural?
Răspuns: Uniunea a potențat turismul rural prin menținerea în țările

europene a populației care trăiește la țară, oferind posibilitatea diversificării activităților economice, când cele pur agrare devin insuficiente pentru menținerea unor venituri corespunzătoare. Un exemplu în acest sens sunt țările cu turism rural dezvoltat din UE: Spania, Franța, Germania, Italia și Belgia.

Află care sunt schimbările pe care le aduce aderarea și ce ai de făcut ca să-ți realizezi proiectele de viitor. Nu aștepta momentul aderării. Informează-te! Ține pasul! Alo, Europa! – întrebări și răspunsuri despre integrarea europeană 080-080-2007, de luni până vineri, între orele 9.00-17.00.

Nicolae Idu: „Uniunea Europeană nu s-a clădit pe... euro-mituri”

(urmăre din pagina 1)
În aceeași categorie de discuții sunt și cele referitoare la fondurile structurale. După ce negociatorii români au reușit să obțină finanțări europene nerambursabile care se apropie de 4% din PIB, a apărut panica generată de «incapacitatea» de a absorbi aceste fonduri. Am atras atenția încă din 2003 că România va fi în primii doi ani după aderare un contributor net la bugetul comunitar, așa cum s-a întâmplat și cu noile state membre din rațiuni mai degrabă tehnice. Important este să integram folosirea acestor fonduri într-un model de dezvoltare care să evite construcția de «catedrale în deșert»; evoluția statelor de coeziune (Grecia, Irlanda, Spania și Portugalia) din ultimii

15 ani este într-adevăr relevantă dacă o analizăm prin prisma sintagmei *value for money*. O gândire post-aderare ar trebui să facă saltul de la concentrarea aproape exclusivă pe problemele interne la o abordare duală, în care interesul național este realizat prin acțiunile interne combinate inteligent cu cele din spațiul comunitar. Cu alte cuvinte, avem nevoie de o viziune românească asupra viitorului Constituției europene, asupra reformei politicii bugetare comunitare, a politicii agricole comune, a politicii europene de vecinătate, a politicii comerciale comune, a politicii externe și de securitate comune, a politicii europene de securitate și apărare etc. De la 1 ianuarie 2007 problemele UE vor sta și pe umerii noștri.

12

fără glumă :-)

AGENDĂ

◆ **16-17 noiembrie** – ședință comună de guvern româno-ungară;

◆ **19 noiembrie** – Inaugurarea Centrului de Instruire și Consultanță pentru Dezvoltare Regională de la Alba Iulia, înființat în cadrul proiectului „Sprijin pentru Agențiile și Consiliile de Dezvoltare Regională” și derulat de Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, împreună cu Ministerul Integrării Europene;

◆ **20-21 noiembrie** – **Consiliul Agricultură și Pescuit**. Miniștrii de resort din statele membre se întâlnesc la Bruxelles. La Consiliu iau parte și comisarii Fischer Boel, Borg și Kyrianiou;

◆ **21 noiembrie** – reuniunea informală a miniștrilor dezvoltării regionale la Bruxelles, la care participă și ministrul integrării europene, Anca Daniela Boagiu. Întâlnirea se va axa pe modul în care fondurile structurale și de coeziune pot asigura implementarea Strategiei Lisabona;

◆ **22-23 noiembrie** – Conferința „România înaintea aderării – oportunități și riscuri pentru întreprinzătorii germani”, Ludwigshafen, Germania;

◆ **24 noiembrie** – votul final privind ratificarea Tratatului de Aderare în Bundesrat, Germania, cu participarea ministrului Anca Daniela Boagiu;

◆ **24 noiembrie** – **seminar: Managementul integrat al deșeurilor**. Seminarul se adresează societăților comerciale care desfășoară activități generatoare de deșeuri. Evenimentul va avea loc între orele 9.00-15.00, la sediul Camerei de Comerț și Industrie a României, din Bd. Octavian Goga, nr. 2 (Pasajul Mărășești), sala Dacia.

◆ **26-28 noiembrie** – **prima conferință INNOVA, Valencia, Spania** – organizator: Comisia Europeană și Guvernul regional din Valencia. Conferința se va concentra asupra inovării din industriile tradiționale: automobile, construcții, textile. Detalii: <http://www.europe-innova.org>;

◆ **28 noiembrie** – **Consiliul ECOFIN**. Consiliul pentru probleme economice și financiare este compus din miniștrii economiei și finanțelor din statele membre, ca și cei ai bugetului, atunci când sunt discutate probleme de buget. Eurogroup, consiliul țărilor care au adoptat moneda euro, se întâlnește cu o zi mai devreme, pentru a discuta probleme legate de Uniunea Economică și Monetară.

◆ **28 noiembrie** – conferința Fundației Hanns Seidel „Towards a common immigration policy? European responsibilities and needs”, Bruxelles.

◆ **30 noiembrie-1 decembrie** – Consiliul Muncă și Probleme Sociale și Consiliul Sănătate și Protecția Consumatorilor. Așa-numitul EPSCO se reunește în jur de patru ori pe an și este compus din miniștrii muncii, protecției sociale, protecției consumatorului, sănătății și șanselor egale din statele membre.

FOTOGRAFIA EDIȚIEI
- CONCURS -

Szabo Joseph, Odorheiu Secuiesc

Bătrânii de la sat vor să țină pasul cu vremurile noi

Fotografia de mai sus a fost trimisă de unul dintre cititorii noștri, fiind deja înscrisă la concurs.

Cele mai interesante sau inedite fotografii, care surprind realitățile unei României în prag de aderare

sau ale Uniunii Europene în general, vor fi publicate în paginile euROpeanul. Dintre acestea, una va fi premiată de către redacție cu un aparat foto digital. Puteți înscrie la concurs fotografiile prin simpla lor

trimitere pe e-mailul europeanul@chelgate.ro sau pe adresa euROpeanul, la: Chelgate România, Str. Dr. Romniceanu nr. 7, București, sector 5, cu precizarea „pentru euROpeanul”.

Românul și euro-mitul – Episodul 4:

„Șocul” aderării

Momentul aderării este văzut adesea ca unul în care România va suferi un cutremur social, economic și cultural. Dar integrarea europeană a României a început cu ani în urmă și va continua ani mulți încă. 1 ianuarie 2007 este o dată mai mult simbolică, atât pentru conștiința noilor cetățeni europeni, cât și pentru cea a celor „vechi”.

La noi

Mit: De la 1 ianuarie 2007, odată cu aderarea la UE, viața românilor se va modifica radical.

Realitate: Aderarea la UE este un pas într-un proces foarte complex și îndelungat, iar schimbările în viața oamenilor vor ține cont de acest proces. Schimbările au început odată cu pregătirile pentru aderare și vor continua cu integrarea României în Uniunea Europeană.

Mit: Prin mărirea TVA, după aderarea la Uniunea Europeană, vor crește prețurile.

Realitate: În urma negocierii capitolului Impozitare, prețurile la multe produse de bază, inclusiv alimente sau medicamente, au scăzut, prin introducerea cotei reduse de TVA, stabilită de România la 9%.

Mit: Din 2007, moneda națională va fi Euro.

Realitate: Aderarea la UE nu presupune trecerea automată la Euro. Această monedă va fi adoptată după câțiva ani de la aderare, numai după îndeplinirea criteriilor de convergență de la Maastricht (scăderea inflației, a deficitului bugetar, a ratei dobânzii etc.). În această perioadă, România, ca și ceilalți noi membri, va fi monitorizată strict privind îndeplinirea acestor criterii.

Mit: După aderare, România va deveni piață de desfacere pentru UE.

Realitate: Conform Acordului de Asociere din 1995, barierele de tip tarifare aplicate fluxurilor comerciale din UE vor fi reduse treptat, până la eliminare, până în 2007. În ultima perioadă, competitivitatea produselor românești pe Piața Internă a UE a crescut constant: UE-25 este principalul partener de schimb al României, cu 72% din schimburile comerciale, iar volumul exporturilor a crescut constant.

La ei

Cetățenii „vechii” Europe sunt și ei îngrijorați de schimbările pe care extinderea spre Est le-ar putea aduce în viața lor. Ei se arată de multe ori neîncrezători că politicienii care îi reprezintă ar fi făcut toate eforturile necesare pentru a se asigura că noile membre nu aderă nepregătite, perturbând astfel societatea și economia europeană.

Mulți vest-europeni sunt convingși că negocierile au mers prea repede. De asemenea, o parte a opiniei publice din „vechea” Europă consideră că cetățenii nu au fost consultați și că decizia extinderii nu a fost luată democratic. O altă îngrijorare ar fi că instituțiile comunitare nu vor mai putea funcționa la fel de bine cu reprezentanți din 25 sau 27 de state. Ultima, și probabil cea mai pregnantă grijă a cetățenilor din vestul continentului este legată de faptul că își simt amenințate locurile de muncă sau salariile de imigranții estici. Toate aceste probleme sunt formate din realități combinate cu exagerări și mituri. Extinderea a fost pregătită ani de-a rândul, a fost acceptată de toți reprezentanții aleși ai statelor membre, iar statisticile demonstrează perturbări minime pe piața forței de muncă în urma migrației est-vest a muncitorilor.

Surse: MIE, portalul Europa.eu

Seleție și prelucrare de Adrian Lungu

TEST

Cât de bine cunoști Uniunea Europeană? **Cea mai mare contribuție la bugetul Uniunii este adusă de:**

- Franța
 Germania
 Italia

Președinte francez care s-a opus constant aderării Marii Britanii:

- Charles de Gaulle
 Georges Pompidou
 Valery Giscard d'Estaing

Teritoriul care s-a retras din Uniunea Europeană în 1985:

- Insulele Feroe
 Groenlanda
 Țara Galilor

Ce populație aproximativă va avea UE după aderarea României și Bulgariei?

- 487 milioane
 348 milioane
 612 milioane

În martie 2000, liderii UE au adoptat o strategie (care să transforme Europa în cea mai competitivă economie bazată pe cunoaștere din lume) la:

- Porto
 Lisabona
 Braga

Răspunsurile pentru testul din euROpeanul nr.3:

◆ Sesiunile plenare ale Parlamentului European au loc la Strasbourg ◆ UE are 20 de limbi oficiale ◆ Cea mai dens populată zonă a UE este Parisul ◆ Statul cu cea mai numeroasă populație este Germania ◆ Statul cu cei mai puțini locuitori este Malta ◆ Domeniul de internet de top al UE este .eu (vezi pag. 10)

Adrian Lungu

O publicație editată de Ministerul Integrării Europene

Adresa:
euROpeanul
str. Dr. Romniceanu nr. 7, sector 5, București
europeanul@chelgate.ro

Un proiect:

Redactori: Adrian Lungu, Cristian Pantazi, Adrian Vasilache, Camelia Moga, Vlad Telibașa

Editori proiect: Alexandru Lăzescu, Manuela Preoteasa, Ioana Speteanu

Editori-colaboratori: Marian Chiriac, Cristian Ghinea, Adina Popescu, Octavian Jora, Gabriel Giurgiu, Aida Catană

Correspondenți locali: Ambrus Bela, Oana Burghelă, Gabriela Popa, Oliver Kiss, Cătălin Hegheș

Editor coordonator: Ioana Morovan

Coordonator proiect MIE: Iulia Munteanu

Colaboratori din partea MIE:

Ionuț Sandu, Doina Dobre-Lereanu, Cosmin Belacurencu

Consultanță - Mercury Promotions: Alina Murray

DTP: Gina Meteleanu, Dan Petrici

Fotoreporter: Laurențiu Obae, Silviu Pavel

Corectură: Carmen Lungu

Tipar: FrigoMedia

Partener de conținut:

(www.hotnews.ro)

Notă: opiniile exprimate în „euROpeanul” aparțin echipei redacționale și nu exprimă, în mod necesar, poziția oficială a Ministerului Integrării Europene.